

SANT DEL DIA: La Commemoració dels fideis difunts
Sant de demà: Sant Carles Borromeu, any, l'1 de C. — **Quaranta hores:** A la Iglesia de la Concepció de Ntra. Sra. de l'Esperança. — **Ho-**
ra d'exposició: Les vuit del matí fins a les sis de la tarda. — **Dema:** A la mateixa Iglesia. — **Covi de Maria:** Ntra. Sra. de la Providencia, al pi, priv-
at Carles, any, l'1 de C. — **Misses d'avui:** Commemoració de tots els fideis difunts; color negre. — **La de demà:**
Sant Carles, any, l'1 de C. — **Adoració nocturna:** Deu. Tota de l'Immaculada Concepció.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — **Director:** E. Alcobé. — **2 de novembre**
HORAS D'OBSERVACIÓ: 9 matí i 8 tarda. — **Baròmetre:** a 900 al nivell del mar, 759.7. — **Temperatura:** Màxima, 20.1; mín., 11.1. — **Mini-**
ma: 15.2 ombra, 14.5 reflector. — **Temperatura a la ombra:** 17.1. — **Puja a les 24 hores:** 0. — **Alguns evaporats:** en mil·límetres, 0.84. — **Grads d'hu-**
mitat: 76.92. — **Direcció del vent:** N. — **Velocitat del vent:** 10 km. — **Ratell del cel:** nuvolós. — **Núvolos:** classes, C. 1, S. 2, K. 3. — **Quantitat d'a-**
igua: 0. — **Sorides del sol:** 9.35. — **Posta:** 1.51. — **Sorides de la lluna:** 12.15 m. — **Posta:** 24.12.

Totes les misses que se celebraran el pròxim dimecres en les parroquials iglesies de Bethlem i de Santa Mònica de aquesta ciutat, i en les de la Santíssima Trinitat de Vilafranca del Penedès, San Sadurn de Noya, San Quintí de Mediona i de Piera, serán aplicades en sufragi de l'ànima de

D. Marcellí Jané i Formosa

que morí a Caldes de Montbuy a 3 de Novembre de 1912

(A. C. S.)

La seva viuda Donya Encarnació Pascual, filles Encarnació i Angeleta, fill polític Amadeu Castells Estrada, germans (presents i ausents), germans polítics (presents i ausents), nebots, cosins i demés familia, i el jove Xavier Flaquer Juvany, els preguen el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir a alguna de dites misses.

No's convida particularment

L'Esm. i Rdm. senyor Cardenal Nunci de S. S. i els Excms. i Illms. senyors Bisbes de Barcelona, Tortosa, Lleida, Vich, Girona, Seu d'Urgell i Solsona, s'han dignat concedir 200 i 50 dies d'indulgència, respectivament, a tots els seus fideis diocesans per cada missa que oixin, almeina que donguin, Viacrucis o part del Rosari que resin en sufragi de l'ànima del finat.

Aniversari de la mort de la senyora

Na Rosa Sivilla i Gener

viuda d'En Lluís Castells i Comas

ocorreguda el 1.º de novembre de 1912

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Sos al·ligits fills, fills polítics i nets (presents i ausents), germanes polí-
tiques, nebots, nebots polítics, cosins i demés parents, al recordar als amics i
coneguts tan sensible pèrdua, els supliquen la tinguin present en llurs oracions
i se serveixin assistir a alguna de dites misses que, per l'etern descans de la se-
va ànima, se celebraran passat demà, dimecres, dia 5 del corrent, en l'Iglesia
parroquial de Santa Maria del Mar, essent d'ofertori les deu a dotze.

Agraint l'assistència el dol se dona per despendit. No's convida particularment.

Els Excms. i Illms. senyors Bisbes de Barcelona i de Girona concedixen 50 dies d'indulgència a
tots els fideis diocesans per cada acte de pietat que practiquin en sufragi de l'ànima de la finada.

LA SENYORETA

Antonia Pujal i Serra

Secretaria de la Junta de Dames de la Creu Roja Espanyola

morí el 23 d'octubre passat

havent rebut el Sagrament de la Penitència

(A. C. S.)

L'Excm. Sr. D. J. Montaner, Delegat President de la Comissió Provin-
cial de la Creu Roja Espanyola; les Il·lms. Sres. D.ª Rosa Amar, Viuda de
Alier, antiga Delegada, i D.ª Julia de Montaner i de Capmany, Presidenta
de la Junta de Dames de la Creu Roja Espanyola; el seu afil·ligidíssim germà
el catedràtic Dr. D. Josep Pujal i Serra; el seu oncle D. Leonci Serra i Gibert;
fills, cosins, cosines i demés familia (presents i ausents), al recordar als amics
i coneguts tan sensible i irreparable pèrdua, els preguen la tinguin present en
llurs oracions i se serveixin assistir als funerals que, per l'etern descans de
la seva ànima, se celebraran demà dimars, dia 4 del corrent, a les deu, en la
parroquial Iglesia de Santa Maria del Mar.

Les misses després de l'ofici i desseguida la del perdó

No's convida particularment

Els Excms. i Illms. Sres. Arquebisbes de Saragossa i València i Bisbes de Barcelona i Girona con-
cedixen, respectivament, 100 i 50 dies d'indulgència per cada acte de pietat o caritat que practiquin
per l'ànima de la finada.

D.ª JACINTA ROVIRA DE BOADA

morí el dia 25 d'octubre

havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

El seu afil·ligit espòs don Joan Boada Casanovas, fills Maria, Josep, Mer-
cé, Concepció, Joan i Lluís, pare don Ramón Rovira, germans, germans polí-
tics, oncles, cosins, nebots, el jove don Josep M. Baikeras i la raó social
BOADA Y GURT, al recordar als amics i coneguts tan irreparable pèr-
dua, els preguen la tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir als
funerals que en sufragi de la seva ànima se celebraran demà, dimars, a les deu,
en l'Iglesia de la Casa Provincial de Caritat.

Les misses després de l'ofici i desseguida la del perdó,

El dol se dona per despendit.

No's convida particularment

L'Excm. i Rdm. Senyor Bisbe de Barcelona concedeix a tots els seus fideis diocesans 50 dies de in-
dulgència per cada acte de caritat o pietat que practiquin en sufragi de l'ànima de la difunta.

D. EUDALD PLÁ I GALLISSÀ

ha mort cristianament

(A. C. S.)

La seva desolada viuda Sara Utrillo i Viadara, fills Joan-Antoni, Ra-
món i Eudald, filles polítiques Mercè Sellarés i Maria Terrade, nets, germans
polítics Antoni Utrillo (ausent) i Adela Raymat, nebots, cosins i demés parents
(presents i ausents), al comunicar tan trista nova, els preguen l'assistència a
l'enterró que's farà demà, dimars, a dos quarts de deu del matí, a la casa mor-
tuòria, Passeig de Gràcia, 45, per a acompanyar el cadavre a la parroquia de
la Concepció i d'allí a la darrera estada (Cementiri Nou).

No's convida particularment

EL SIGLO

GRANS MAGATEMS

Ultims dies de la GRAN EXPOSICIÓ

Y VENDA DE

NOVETATS D'HIVERN

a preus considerablement reduits

Trajes - Abrics - Sombreros - Bates - Bruses - Fal-
dilles - Refajos - Davantals - Mantelotes - «Nu-
bes - Bufandes - Genero de punt - Pells - Cutilles

LLANERIA - VELLUTS - FORROS

TEIXITS I ESTAMPATS DE COTÓ

Corbates - Calçat per a senyor, etc.

Dietari EL SIGLO per a 1914

El més complet, útil i econòmic. 0'75

Un a pessetes

J. Marsans Rof i Fille

Valors, Cupons, Girs, Canvi de Monedes, Comptes corrents, Viatges

(RAMBLA CANALETES, 2)

Dr. A. Presta

Especialista Orlles, Nas, Gorga i Tuberculosi
Pelayo, 12, pral. — Consulta de 9 a 10 i de 3 a 6.

T. Bracons y Fill

PELAYO, 8, interior i TALLERS, 74 bis. —
Secció de vendes a la menuda. Panyeria, Drils.
Generos de Punt, Mocadors, Tovalloles i Llençols. — Retalls de Panyeria.

Dr. Boada

Vies Urinaries. Mals de la pell. Extirpació del pol·moix.
Raiga X. Electrolitèria. Carrer Corta, 642. De 2 a 4 i de 6 a 7.

Dr. Serrallach

Vies urinaris i ganyons.
De 12 a 2 i 6 a 7. Pelayo, 40. C. econòm. 7 a 9. Jovellanos, 9.

MASTIC VEGETAL

INALTERABLE
Fórmula Tòmbola

Per a tota mena d'empelts
y feridas de las plantas

Pot usarse sempre y no danya may.
S'aplica amb un pinzell, en fret.

Primpcesa, 11, pral. - BARCELONA

Al Seminari

Repartiment de premis

Disapte's celebrà al Seminari Conciliar
el repartiment de premis del Certamen
de doctrina cristiana que en commemoració
del XVI centenari del Edicte de Mi-
làn havia organitzat la Junta Diocesana
d'Acció Catòlica.

Presidí l'acte el senyor Bisbe doctor
Laguardà, acompanyat de don Joan de
D. Trias i Giró, doctor P.ª i Deniel, don
Dionís Cabot i altres individus de la
Junta Diocesana.

Un chor de noia i noies de diferents
col·legis i cases de beneficència acom-
panyat de la banda de la Casa de Cari-
tat, cantà el «Cant catequístic» de Lam-
bert, essent objecte de generals aplau-
diments. Seguidament el visitador diocesa-
n de les escoles, doctor P.ª i Deniel,
pronuncià un discurs remarcant l'importà-
ncia que certament d'aquesta natura
tenen en els temps actuals.

Després es procedí a entregar els pre-
mis als directores de les Escoles que ma-
yor nombre d'alumnes han tingut adme-
sos al Certamen. El chor entonà la «Pre-
garia a la Verge del Remís, de Millet.
S'entregaren els premis als nois i noies
de les diferents seccions de que's com-
posava el concurs, alternant amb els
cants de «La Farigola», «La Verge als
infants» i «L'himne a la Creu», lletra de
Mossen Cinto, que fou xaraderament
aplaudida.

Cloqué l'acte el senyor bisbe amb sen-
tides paraules de felicitació per l'èxit
del Certamen. Elogià a la Junta Diocesa-
na que després d'aquella manifestació
d'infants al Crist de Lepant, havia organitzat
la que s'estava celebrant. Donà
expressives mercès als mestres i mestres
que havien portat a llurs deixebles. Digué
que aquest Certamen representava la pro-
testa més gran contra les atacs dels que vo-
lent desautoritzar l'ensenyança, cantant
les excel·lències i el valor educatiu de la
moral religiosa. Acabà, el doctor La-
guardà, donant la més coral enhorbu-
na als nois i noies assistents, seguit de
la santa absolució.

El discurs del prelat fou molt aplau-
dit, donant-se seguidament l'acte per
acabat.

GLOSARI

XIPRERS

I encara, en la nostra conversa sobre jardins, oh mon jardiner dilecte i viatger, un punt ha restat en l'aire: el de la rehabilitació del xiprer, a que ens inviteu. Cap altra empresa, ja ho sabem, se'm faria més grata al cor. ¿No us ho havia dit alguna vegada, com jo anaria que la nostra plaça de Catalunya fos plantada, en lloc de palmiers de xiprers—de xiprers i roses—com el camí de Florencia a Fiesole? Valdríem això com donar a la plaça i a la ciutat una carta més, de noblesa... I no ignoreu, tal vegada, que xiprers són els arbres que abriguen, dalt de tot de la generosa opulenta escala, la caseta quadrada i nua de l'Octavi de Roma.

Teniu tota la raó al dir-nos que'l xiprer podria ésser l'element capdal quan intermèssem un tipu ben nostre de jardins. De fet, aquest tipu no existia ja, fins a cert punt i no entrava ja en ell el nostre arbre noble, el de l'atapaçada i vellutada túnica? Grans xiprers flanquejen encara, ací i allà, en terres de gent catalana, blanques masies, solanes i porxos ben proporcionats i rodons. La major part, empero, n'han sigut llevats per culpa del gust plebeu i en holocauste al bon humor dels vulgars propietaris i propietàries.

Vulgars propietaris i propietàries troben que'l xiprer és trist, perquè «la cementina». Es com si diguessim que els negres vestits que's homes han de portar en festes de veïlla, no fan festa, sino dol. Si preneu el mal costum de guardar de nit robes violades amb fàssid matineria, és clar, que's vestits negres no faran dol. Si metodícament començeu a desposseir jardins i parcs, carreers i places dels xiprers, és clar, que's pocs que quedarán fent cementiri. Però la culpa harà estat vostra i no pas d'ells.

I sim deuen que, aduic apart de la usual destinació, que aduic objectivament, la forma del xiprer comporta certa suggestió de tristor, us respondré que no hi fa res. També la mateixa roba negra que deiem ara, la comporta aixís. Ho comporten una cosa i altra en raó de la seva mateixa noblesa. Tot lo que és molt noble, és una mica trist. Perquè cal que tot lo que és molt noble en la vida sia fet amb l'oculta col·laboració de la mort.

XENIUS.

Polítics

Lo del corresponsal

de l'Agència Fabra

El divinitat redactor del Brui i corresponsal a Barcelona de l'Agència Fabra, don Josep Ibañez, ha publicat en el «Diario de Noticias» una deliciosa crònica.

Diu el senyor Ibañez que LA VEU és un diari poc noble, que estem enfadats perquè ningú es preocupa de les Mancomunitats i que'l fet d'haver-hi reitret les tonteries que va trametre a l'Agència Fabra és degut al canvi de Govern (sic).

Ens censura perquè busquem en la premsa de Madrid que té el servei de l'Agència Fabra informacions de lo que passa a Barcelona, amb lo qual vol dir que ell o l'Agència no diuen la veritat de lo que passa.

Diu que ell va telegrafiar que a la manifestació hi anaven 10.000 persones i no tres mil com va sortir als diaris que tenen servei de l'esmentada agència, i sobre aquest punt discuteix llargament, dient que les manifestacions no poden ser més de 10.000 perquè és el càlcul que ell va fer assessorat per tres persones enteses en aquestes informacions. (Cal advertir que quan aquella moixiganga d'uns tres o quatre cents ballets que van anar a cridar ¡lladres! a la plaça de Sant Jaume, amb motiu del dictamen de les aigües, el senyor Ibañez va calcular que eren milers de persones.)

Diu que lo dels estudiantis que, segons l'informació, van trencar els vidres de l'Escola de Comerç és una notícia que va recullir d'una persona que li mereix crèdit. (Doncs ja ho veu, senyor Ibañez, el van enganyar.)

Per lo que toca a la fredor que va regnar, també segons ell, en l'Assamblea i tot lo demás de l'informació (que el senyor Prat de la Riba recorria els carrers davant de la manifestació, que el president de la Diputació de Girona cantava «Els Segadors» des dels balcons del Palau de la Generalitat i demás falsetats) són observacions que ell va fer a que les ratifes i que té dret a que's respecti la seva opinió per equivocada que sembli.

Afegeix que ell és tan català com nosaltres (parla constantment en castellà) i diu que estima els interessos de Catalunya. Això, certament no ho demostra gaire amb aquells telegrames dels «petards», sempre que esclata una capsa de mètis i amb altres informacions no menys «patrótics».

Acaba atribuïnt els solts que li hem dirigit al nostre corresponsal Costa i li dedica un paràgraf plè de sentimentalisme.

El moment polític

(PER TELEFON)

«Els governadors de Tarragona i Girona»
Madrid, 2, 9 i 15 nit.

Avui han sigut presents al Rei els governadors de Tarragona i Girona.

El trust i la política

Firmada pel senyor Moya, com gerent de la Societat Editorial d'Espanya, publica aquest matí una carta «El Liberal» contestant a l'afirmació de «La Tribuna» sobre l'intervenció del senyor Cierva en el préstam que aquella realitzà al fundar-se per a adquirir la propietat de l'«Heraldo».

Diu que el que va fer el préstam va ésser el senyor Maestre, al qual assessorà el senyor La Cierva com advocat, qui va fer l'escriptura en les condicions que arribaven fins el retro per al cas que no li tornessin a son degut temps la quantitat prestada.

Contestant an aquesta comunicació publica avui «La Tribuna» una carta del senyor La Cierva en la qual diu que'l senyor Moya ha incorregut en algunes inexactituds referint els fets a.

Com el senyor La Cierva en la carta va recollir i contestant les al·lusions del senyor Moya, reproduint la carta d'aquell, se dona idea suficient de dit document en que contesta a l'ex-ministre de la Governació, en els següents termes:

Diu el senyor Moya:

Primera afirmació: que'l senyor La

Cierva prestà per endavant un milió cinc cents mil pessetes.

Del tot inexacte.

Falçit la suma indicada el senyor Maestre. Prova: l'escriptura otorgada en la notaria de don Teodorito Soto.

La propia «Tribuna» es veu obligada a declarar que l'escriptura d'hipoteca s'otorgà al senyor Maestre.

Si fos el senyor Cierva qui avancés el diner a nom seu i no al del senyor Maestre s'hauria estat l'esmentat document notarial.

Don Miquel Ferrer (q. e. p. d.) acompanyat del senyor Ortega Munilla, me visitaren en el meu domicili que allavors era al carrer de Columela, i m'exposaren que havien arribat a una intel·ligència els propietaris dels periòdics «El Imparcial» i «El Liberal» i aspiraven a adquirir l'«Heraldo» de Madrid per a la Societat Editorial d'Espanya, a fi d'elevat el nivell de la premsa espanyola, assegurant la seva independència, i introduint grans millores en els tres periòdics esmentats.

Acreditaren que el senyor Canalejas estava conforme en enagenar l'«Heraldo» de Madrid pel preu de 1.500.000 pessetes, essent condició per a que la venda s'erealitzés en el plaç de vuit dies.

Davant d'un plaç tan angustios havia fet gestions prop d'algunes persones per a obtenir el restat d'aquella suma, sense consegüir-ho, i me demanaven que jo amb els meus amics el facilités.

No podien desconfiar els que'm visitaven lo que jo representava en la política conservadora, perquè en 1906, quan això passava, ja havia sigut jo ministre d'Instrucció pública.

Per tot això'm sorprenéu que a complicitat i en efecte, vaig acudir al meu volgut amic don Josep Maestre, diputat per Cartagena.

Li vaig proposar l'operació i em manifestà la seva conformitat, sempre que garantís, amb la meua firma en la Sucessoral del Banc d'Espanya de Cartagena i en el meu compte corrent, el pago de les 1.500.000 pessetes.

Ferem l'operació amb el Banc d'Espanya sotscrivint la política el senyor Maestre i garantint jo aquesta operació i es remetre al meu compte corrent del Banc d'Espanya a Madrid el 1.500.000 pessetes.

Vaig fer saber als senyors Moya, Ortega Munilla, Ferrer i Sacristán que naturalment se'ls feia el préstam i sense interès d'un sol centim per nostra part, ja que tan sols havia de pagar la Societat Editorial d'Espanya l'interès del quatre i mig per cent, que per l'operació que el Banc tenien nosaltres de satisfer i els gastos de pòlices, etc., de la mateixa operació.

El dia 14 de maig de 1906 entregàrem en ma casa, als senyors de l'Editorial d'Espanya, dues lletres i les acompanyaven un taló contra el meu compte corrent del Banc d'Espanya pel 1.500.000 pessetes, i per aquesta suma s'otorgà l'escriptura de compra d'«Heraldo» de Madrid.

Era natural que jo no figurés en l'escriptura d'hipoteca que l'Editorial otorgà a favor del senyor Maestre qui feia el préstam, perquè la meua situació política aconsellava que en aquesta operació no figurés la meua intervenció, però sotmeto a la consideració dels que lleixin aquestes ratifes si pot afirmar-se, com el senyor Moya ho fa, que jo no vaig fer el préstam, quan havia compromès la meua firma en l'operació amb el Banc d'Espanya i responia del reintegrament a mateix del 1.500.000 pessetes que l'Editorial havia robat.

Segona afirmació del senyor Moya: Que si bé no vaig entregar directament el 1.500.000 pessetes, el senyor Cierva a l'Editorial li deu grans benevolències en aquella ocasió i per tant després incorregué en el lleig pecat d'ingratitude.

Conegué d'una vegada lo succés. Intervingué en aquesta operació el senyor La Cierva en qualitat de lletrat assessor del senyor Maestre, qui era abans i seguia essent, amic cordialíssim meu, tant per lo menys com pugui ser-ho el senyor La Cierva son advocat.

Com tal lletrat imposà el senyor La Cierva als que allavors elaboraven la constitució de la Societat Editorial les següents benevolències:

Garantia hipotecària dels periòdics, valorats en 8.000.000 de pessetes, els d'edició, maquinària, etc.; condició de pàcie de retro per al cas de demora en el pagament, i si per tot això era poc, garantia personal de don Miquel Moya, don Antoni Sacristán, don Rafael Gasset, don Josep Gasset i don Miquel Ferrer.

No's digui que aquestes condicions constitueixin una forma de qüestió d'un préstam.

Es cert, en efecte, que vaig exigir totes les garanties que podia donar-nos allavors la Societat Editorial d'Espanya i els principals accionistes d'ella, però tingui's en compte que'l préstam en sa realització podia tenir dificultats i la meua humilde fortuna estava compromesa en aquella operació sense bens materials.

No'n necessito rectificar el caràcter de aquella intervenció limitada a la d'advocat assessor del doctor Maestre, però després de lo dit bé es comprèn que el senyor Maestre contribuiria al préstam.

Si aquesta garantia era excessiva lo únic que puc dir és que no bastaria per a que grans entitats bancàries fessin el préstam que nosaltres ferem.

Lo que importa també fer constar és el fet que el préstam no seria en efecte imposat, per lo qual era natural no ometre's en les prestatgeries tota classe de garanties, i en realitat no oposaren cap obstacle.

Tercera afirmació:—Que la molestia del senyor La Cierva s'inicià per haver-se pre't satisfet una part considerable del deute en accions de la Editorial.

Després de l'absurd, de la propia falsetat que les anteriors, el milió i mig de pessetes recollit amb les garanties que'l lletrat pot establir, se reintegrà fins a l'últim centim, comptant i sonant.

Així, amb fets, amb el contrast innegable de documents d'un protocol notarial que als tribunals aportarem, se acredita la plena i completa falsetat de les afirmacions mantingudes un i altre dia per «La Tribuna».

Davant de tals fets, d'absoluta i incontrovertible provança, estant en el cas de qui compta la raó del seu costat, res valen davant el judici seré del públic les actituds dels que en ausencia de proves s'amparen d'un lèxic que allò era legal, però que en virtut de «certs compromisos» no podia fer treure la barra.

No's estranya, tractant-se d'un lletrat, que posi els compromisos per sobre de la legalitat. De casos com aquests, n'hi ha a centenars.

Ara és l'ocasió de que'ls electors en prenguin bona nota i obrin en conseqüència.

Durant 15 dies, a comptar desde l'inscripció del corresponent anunci al «Boletín Oficial», estarà exposat al públic el projecte de nova distribució dels serveis d'urbanització de la plaça de Teuà, a fi de que dintre de dit plaç pugui formular-se les observacions que s'estimin convenientes respecte del particular.

—Medicació foforística de Joule, Conda de 8 especifics moderns que's moiguen preferències. Demanen prospectes.

El senyor Marinello, ex-director de

tibles amb aquesta campanya.

Donant-li anticipades grates queda son afectuós i s. s. que b. s. m.—Joan de La Cierva.

—Com en un dels anteriors articles de «La Tribuna» se formulaven apreciacions sobre la conducta de la Editorial amb relació als redactors dels seus periòdics, aquests protesten de tal afirmació.

An això replica «La Tribuna» que la seva campanya no va contra els redactors dels periòdics de la Editorial, que són els seus camarades, sino contra la empresa, amb objecte de debilitar la seva influència política i social, que és intolerable.

Sembla que el director de «El Imparcial» no's conforma amb això i ha enviat els seus padrins al director de «La Tribuna».

La retirada de Gabriel Maura

Santander.—La carta de don Gabriel Maura dimintint la qüestió dels conservadors d'aquesta província, diu: «Quan a principi de juny dimintí don Antoni Maura la qüestió del partit, vaig formar jo el propòsit d'abandonar la política; més com el partit conservador, unànim, se declarà identificat amb el seu quefe, la persona i la política del qual eren uns vincles amb la vida pública, se reintegrà mon pare a son lloc i jo al meu. Però com la dimissió de don Antoni Maura, rebuda unànimament en juny, se li va admetre en octubre per gran part dels que no'l van acceptar en juny, s'ha fet ara lo que no pogué fer-se allavors».

Assigura després que ha quedat proscribit del Govern la política maurista, oferint el senyor Maura, sobre's sacrificis anteriors, el de no hostilitzar la situació actual i prometent don Gabriel Maura defensar les idees de son pare si amb uns o amb altres torna a militar en la política espanyola.

NOTICIES DE BARCELONA

Dels mocós d'Esquadra.

Els de la Garriga han detingut a un home de Barcelona per agredir i lesionar a un veí.

Els de Torelló han capturat a un indultat per haver tallat i pres una pila de llenya de roure d'un bosc.

Els del Port han agafat a dos lladregots que rondaven pels molls.

Els de Sant Vicens dels Horts donen compte de que uns caçadors trobaren a un bosc el cadavre d'un desconegut que presentava una ferida de bala al cap. Representava uns 40 anys i anava amb gorra, trajo de llana marró i sabates negres. La mort datava d'uns quants dies.

Els serveis prestats pel cos durant el mes passat són els següents:

Per furt, 10 detencions; per faltes a la moral, 20; reclaments judicialment, 7; per jugar als prohibits, 1; per infringir la llei de caça, 7; per escandol, baralles i lesions, 6; per danys a la propietat, 12; presumptes autors de robo, 2; per amenaces de mort, 3; per robo, 4; per tallar arbres, 3; per escapats de casa seva, 3; per enjagar armes de foc, 1. Total, 76.

Al poc temps després de menjar noten alguns malalts del ventrell sensació de pes malestar, accides i per fi dolor i deveses vomits.

Aquests símptomes se curen amb l'«Elixir Estomacal» de Sàiz de Carlos.

A les deu d'aquest matí, al carrer de l'Alqueria, el fadrí flequer Josep Corral ha roquejat un municipal per que detingues a un repartidor de pa que duia un cove ple de pa gros elaborat a la darrera nit, infringint lo acordat per patrons i obrers al terminar la darrera vaga.

El pa era d'un forn del carrer den Mòrach, 10.

L'amo d'aquest forn i el repartidor han sigut portats a la delegació.

—Per a gramofon, discs cubans i argentins, fonogràfs, carrer Santa Agna, 21.

Al passar un carro a les deu del matí pel carrer de Fernando Pío, el carreter Enrie Ventosa, de 32 anys, que anava muntat a un braç, ha caigut per haver-se espantat el cavall, i ha sigut atropellat, sufrint contusions a la cara i pit.

Ha sigut curat de primera intenció al dispensari del Poble Nou, i després portat en el mateix carro al seu domicili, Fens Vell de Valldonzella, 9.

—Fosfo-Glico-Kola-Leidnait, cura debilitat. B. Doménech, Ronda Sant Pau, 71.

A les deu d'aquest matí s'ha presentat al dispensari del carrer don Barba una noia de 16 anys, Antonia Ramos, habitant Sadurn, 17, per a que li admistrassin un antitòxic, manifestant que, per equivocació d'ampolla, havia begut una porció de lleixiu.

Actualment està fóra de perill.

—De dia en dia es nota el creixement de la població de Barcelona, com ho comproven l'escassetat de pisos de mitjà preu i la falta absoluta d'habitacions barates.

Aquesta situació es veurà agravada al celebrat l'Exposició Internacional d'Indústries Elèctriques i ses aplicacions, que tan gran aflluència de gent de tot el món ha d'aportar a d'aquí la necessitat d'avançar la construcció d'edificis urbans. De poc temps an aquesta banda se sol·liciten els solars i especialment els de la dreta de l'Eixample, part cridada a ésser punt d'expansió de Barcelona. A tots els que'ls interressi l'adquisició de solars de grans i petites extensions, s'informarà gratuïtament en Consell de Cent, núm. 405, principal.

Al jutjat de guardia s'han instruit, de la una d'aquí fins a la mateixa hora d'avui, 12 diligències, entrant als calabossos 3 delinqüents.

Al Palau de Justicia han començat les vacances de tres dies amb motiu de l'estorament.

—No compreu Lavabos, Banys, Vaters, etc., sense abans visitar la gran exposició de la casa Lacomme G. Gasset, de Sant Joan, número 44. Preus ventajosos.

Uns veïns del carrer de la Coquina Comtal (Clot), se queixen de que un particular ha muntat una barraca-tombola a la cantonada del núm. 12, sense permís del propietari ni de l'autoritat, i amb l'agravament de que priva la llum a una botiga.

Els veïns anaren a trobar al tinent alcalde, que és el lletrorista senyor Doménech, i aquest contestà amb la... fressura més gran, que ja sabia que allò era legal, però que en virtut de «certs compromisos» no podia fer treure la barra.

No's estranya, tractant-se d'un lletrat, que posi els compromisos per sobre de la legalitat. De casos com aquests, n'hi ha a centenars.

Ara és l'ocasió de que'ls electors en prenguin bona nota i obrin en conseqüència.

Durant 15 dies, a comptar desde l'inscripció del corresponent anunci al «Boletín Oficial», estarà exposat al públic el projecte de nova distribució dels serveis d'urbanització de la plaça de Teuà, a fi de que dintre de dit plaç pugui formular-se les observacions que s'estimin convenientes respecte del particular.

—Medicació foforística de Joule, Conda de 8 especifics moderns que's moiguen preferències. Demanen prospectes.

El senyor Marinello, ex-director de

«La Tribuna» i «El dia gràfic», al deixar la direcció d'ambdós diaris ens ho ha comunicat per atenta carta, que agraim.

L'Academia Homeopàtica i l'Institut Homeopàtic, Palla, 8, principal, celebraran sessió científica demà, dimars, a les deu de la nit, disertant el doctor Derch, intervinent els doctors Galard i Torrent Roig.

Un inspector de la Tabacalera feu un registre a un pis del carrer de l'Olivio, i decomistà 1.400 pursos «Alger», 100 «Carunchos», 11 lliures de picadura «Flor de mi vegas» i 16 paquets de cigarrets de paper.

Al passeig del Cementiri Vell, un home de 89 anys, Josep Maspons Casarura, veí del carrer de l'Independència, 24, al pujar a un tramvia caigué i fou arrossegat pel remolc, que li produí moltes contusions i commoció cerebral, de gravetat.

Un «metge» ambulat se situà al Paral·lel, prop del Teatre Espanyol, amb una cadira i una caixa, i es posà a vendre un infalible callicida, o, com diu eloquentment el part donat pel cabo municipal, un «producte» que el deia que era callicida.

Com no tenia permís, un municipal el feu retirar, i de moment obé, però a poc tornà a plantar sa poc complicada clínica al mateix lloc i desplega de nou les gales de la seva oratoria, aplegant tanta gent, que arribà a interrompre el trànsit.

Aleshores passà el cabo municipal senyor Oché, qui veient al quel sudit part callicida de «parlanchins», i considerant que era un cas de desobediència, li interrompé el discurs i se l'emportà al quarteret.

Allí li prengueren el nom i el citaren per al jutjat municipal.

—Està molt bé—digué el callista ambulat—però consti que tornaré a perorar a la via pública, perquè, lo que és de gana, jo, no m'hi vull morir.

I cal confessar que'l «parlanchins» parlava com un libre.

En la Cambra de la Propietat celebrà sessió la Junta Directiva quedant entrada d'una carta del senyor don Faust Rodríguez de S. Pedro, president de la comissió permanent dels propietaris de la Propietat, i altra de don Víctor P. Brugada, representant de la Cambra a Madrid, notificant l'acord de la mateixa respecte la celebració del segon Congrés Nacional de la Propietat en aquesta ciutat, i encomanant la seva organització an aquesta Cambra. A l'efecte de començar els treballs preparatoris nomenà la Junta una comissió constituïda pels senyors Ciurana, Rull, marqués de Barba, Iglesias i Pons Arola, per a que amb la comissió Administrativa prenguessin el plan de la organització del mateix.

Tracta la Junta, de que aquest congrés nacional al que acudirán representacions de totes les Cambres de la Propietat d'Espanya, tingui veritable importància.

S'aproven les gestions que realitza la comissió permanent nomenada per a recavar dels propietaris afectats per la Exposició d'electricitat la cessió en lloguer o venda dels terrenys en que s'ha de verificar l'emplantament.

A l'objecte de que la petita propietat trobi defensa adequada dels seus interessos en la Cambra, s'acordà que el servei gratuït de deshaucis s'amplicés als socis supernumeraris.

Tractaren dels propòsits del municipi d'implantar l'arbitri d'ingluniat i sobre solars, estudiant-se els dats rebuts.

Acordà la Junta an aquest respecte de defensar els interessos dels propietaris de veïns de Barcelona, i per últim s'acordà admetre alguns socis.

Al concurs de llibretes de Pensions per a la Vellesa ad Sortimuts de sis a catorze anys, ofertes per don Jaume Petit Ros, president honorari de la Societat de Socors Mutus entre els Sortimuts de Catalunya, domiciliada en l'Institut Català de Sortimuts, s'han presentat els següents nois d'un i altre sexe: Domingo Bach Guin, Joan Guilera Sireal, Manuel Garcia Alberto, Manuel Muzas Cillerio, Joan Paracuellos Jordano, Ricard Lorente Andreu, Francisco Chirre, Pont Joan, i Jofra, Miquel Cortada, Pere Caldero Castelló, Francisco Sitja Campañó, Antoni Dalmau Masgrau i Agustí Martín Roche, de l'Institut Català de Sortimuts; Trinitat Clara Casals, Maria Bach Palmerol, Pere Roqué Fàlguera, Ramón Graell Vilajinés, Martí Pich Valls, Domingo Martínez Blanch, Jaume Estel Guinó, Palmira Estel Guinó i Josep Bosch Sanjaun, de l'Escola Municipal de Sortimuts; Mercè Galera, de l'Escola de Sortimuts; Gil Lliaro, del Col·legi de la Puríssima per a senyorettes sortimutes; Blanca Casanovas Selma, de l'Asil del S. C. de J. Josep Oltra Codina, Josep Tenas Espadaler, Josep Soler Amat i Josep Martí Castellví, no pertanyents a cap col·legi.

Amb dit fi el senyor Petit Ros ha entregat ja la quantitat a imposar en les llibretes a la Caixa de Pensions i els nois agraciats rebren la llibreta dintre de pocs dies, i les seves famílies seran ajudades per això oportunament.

També els individus de la Societat de Socors Mutus entre els Sortimuts rebren la llibreta que dita Societat té acordada per a cada un d'ells en el mateix dia que s'entreguin als nois abans esmentats.

Dissapte, a un quart de deu de la nit, van ser assuïllats al dispensari del passeig de Colón Emili Castro, de 39 anys, habitant al carrer de Migdia, 10, pis tercer, i el conductor d'un tramvia Josep Clara, que viu al carrer de Rada, número 14, pis quart.

Els dos presentaven contusions de propiè reservat, i ademés el primer una lleugera commoció cerebral, causades per haver topat els tramvies 440 de la línia de Badalona i 141 de la de circumvalació.

Després de curats feren conduïts als seus respectius domicilis en cotxes que proporcionà la Companyia.

A un quart d'onze d'uit, un subjecc anomenat Agustí l'lestadu agredí a Rafael Garcia, de 30 anys, amb un ganivet de grans dimensions, mentre un germà d'aquell anomenat Francesc subjectava an aquest, fugint després els agressors.

El Garcia fou curat al dispensari del passeig de Colón d'una ferida a un braç, de propiè reservat, passant després el pacient a l'Hospital de la Santa Creu.

La vaga d'ebanistes decreix d'una manera notable, havent reuallat el treball gran número d'obrers, vagant en l'actuallitat poc més de la quarta part de ells.

Tots els elements del Col·legi de Artífices en ebenisteria, mantenen amb la mateixa energia l'acord negatiu a la petició de la jornada de 8 hores, ja que en cap part l'ebenisteria té jornada inferior a 9 hores.

Demà, dimars, dia 4 de novembre, a dos quarts de deu de la nit, el president de l'Associació «Naturae», el doctor don Raimon Comet Fargas, donarà a l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30, principal), una conferència sobre'l tema «Manaments de la Lleï humana», ocupant-se en especial de la respiració.

L'acte serà públic.

Don Miquel Ferrer (q. e. p. d.) acompanyat del senyor Ortega Munilla, me visitaren en el meu domicili que allavors era al carrer de Columela, i m'exposaren que havien arribat a una intel·ligència els propietaris dels periòdics «El Imparcial» i «El Liberal» i aspiraven a adquirir l'«Heraldo» de Madrid per a la Societat Editorial d'Espanya, a fi d'elevat el nivell de la premsa espanyola, assegurant la seva independència, i introduint grans millores en els tres periòdics esmentats.

Acreditaren que el senyor Canalejas estava conforme en enagen

CAMPANYA ELECTORAL

Nou perill

El miting anomenat de les dretes en realitat va ésser miting carlí; i, encara, no de la totalitat d'aquell partit, sinó d'una modalitat carlina no més, la dels carlins bel·licosos, la dels que senten la tracció irresistible de l'actuació violenta. Discursos, aplaudiments, anades i vingudes de banderes, formacions i maniobres de requetés, tot d'una aquest aire.

Més que un miting electoral per predicar l'excel·lència de la candidatura propia, va ser una continuada excitació a l'odi violent. El «miting» va ser el crit comú al públic i als oradors. Alguns dels oradors varen agitar tots els medis, fins els més melancòlics i quasi sacrílegs, per exaltar els juvenets de les organitzacions militars jaunines i portar-los a la violència.

Com que entre les agrupacions unides en la campanya no hi havia de comú ni el sentiment religiós ni el monarquiu ni la defensa de les institucions establertes ni solament l'adhesió al mateix ordre polític, com que no tenien de comú més que l'anar contra la Lliga, s'hau trobat, naturalment, davant de la campanya dirigida als que senten vivament això odi, els cosos francs del carlisme, i el pobre comte de Santa Maria de Pomés.

I és en aquesta exacerbació de l'odi que està el repugnant de l'espectacle d'ahir. Barcelona té dret a saber clarament què és que està al costat d'aquests elements que van passant denes de moris amb rosaris benets pel Sant Pare, Barcelona té dret a saber què hi ha darrere d'aquests que en nom de Deu i de una religió que té per manament essencial l'amor al pròxim, fan un jurament públic d'odi a persones de la seva ciutat, requetés per ells deu dies abans per anar de braçat a administrar-la. Barcelona té dret a saber si, a més d'aquests innombrats, d'aquests insolents, que han donat la cara, fan seves aquestes actituds, aquestes impulsions violentes, les persones honorables que hi ha en aquestes agrupacions, les autoritats que poden dir-hi una paraula definitiva. Barcelona ha de saber si els diaris que representen el sentit conservador de la ciutat se solidaritzen amb aquest matonisme que apunta, si toleren a la bona del requeté lo que tan durament reprovaven al gorro-frigi lerrouxista.

No és tan lluny el record de les lluites kabilienyes de València, ni el de la primera etapa lerrouxista a Barcelona, per consentir que vingui a posar els llavors d'odi de nous desordres, de noves violències, fatals per la prosperitat de Barcelona.

Al Dia

Eleccions municipals

El plet de les Mancomunitats—a punt de resolre's—i les eleccions municipals ocuparan aquesta setmana, preferentment, l'atenció pública.

En aquests assumptes—si no'n venen d'actualitat—dedicarem aquestes Cròniques, sis dies seguits.

Del plet de les Mancomunitats no parlarem demà en Cambó, a la Sala Imperi; deixem-lo parlar. Tractem d'eleccions.

Remunco a fer números: els únics que podria escriure s'han publicat en aquestes columnes. Ells diuen clar que les majories de les eleccions vinentes són per a la Lliga. Si no hi diguessin els números ho diria l'estat de l'opinió, la veu de tothom, l'entusiasme regionalista i els mitings de diumenge.

Tres mitings se celebraren ahir; en tots tres la Lliga Regionalista, sense pendre-hi part, va vèncer; foren tres mitings electorals a favor nostre.

El lerrouxista, revolucionari per part de Lerroux, de bona fe, ridícul, si volen, per part del senyor Juncal, futur què de la minoria lerrouxista, va demostrar que el lerrouxisme va cap per avall, que condemna una administració de quatre anys i que no podent disposar del govern municipal en el pròxim bienni, vol fer bondat. El miting d'ahir, en que en Lerroux va presentar-se com a «Profeta del passat», ve a dir als seus: «S'han acabat les gangues grosses; no més queden engrunes: adeu il·lusions!»

Fou una renúncia a la mano de Doña Leonor... al veure que «Doña Leonor» no vol emmaridar-se amb el lerrouxista.

Algú deia al sortir: aquestes són les darreres eleccions municipals en que intervé el lerrouxisme; no podent manar, no's trobaran candidats.

El miting de la U. F. N. R., un dels més entenediments que ha celebrat el nacionalisme republicà, fou, per a la Lliga, un triomf d'escola. Amb gorg hem vist que l'altra branca nacionalista ha deixat el camí de combatre a la Lliga.

El miting de la Lliga, fou a favor de la Lliga. Ell va provar palesament l'afirmació tant voltes aparellada en aquestes columnes: la candidatura de les Dretes és a favor de la candidatura lerrouxista.

Ni un mot contra en Lerroux: [que se'l endona den Lerroux! Tot contra la Lliga; l'enveja, el despit.

Després de tants insults i tantes cal·lunies i tants despropòsits i tantes ridiculeses contra la Lliga, s'ocorre a tothom el dir: «Si la Lliga és tot lo que afirmen els de les Dretes, si és traïdora a la patria, a la religió, i a la moral, i per que l'empeny dels purs, dels patriotes, dels religiosos, en voler junta-se amb els regionalistes, en triomfar ara, per a obligar demà als regionalistes a una intel·ligència?»

Agafats en la seva trampa els de les Dretes i rebent resposta a aquest argument? Es tan ferm com el que's fa acusatolent d'afavorir la candidatura le-

rouxista. Si les Dretes creuen que la Lliga s'equivooca al considerar-se amb forces per a vèncer an en Lerroux, lo patriòtic, lo just, lo moral, hauria sigut ajudar-la: no restar-li forces, com fan amb el fet de presentar candidatura.

Una altra raó: les Dretes presenten candidat fins en districtes on, per a procurar vèncer al lerrouxisme, no'n presenta la Lliga. Pot ésser més clara la intenció de les Dretes? Elles volen el triomf den Lerroux per a quedar bé.

Són d'esperit catastrofista. Així se comprén que el comte de Santa Maria de Pomés, en ple Circ Equiestre, parli de retirar-se també de la política...

POE.

Catolicisme de miting

Altra vegada parla en nom dels interessos morals i religiosos de la nostra ciutat una minoria que'n preté el monopoli. Altra vegada es llisten anàtemes, d'una tribuna làica estant, conglèsia i de la nostra terra. Els qui, tra estols i homes benemèrits de l'poc abans d'ara, s'ufanaven de marxar de braçat amb la Lliga Regionalista—en la qual aquests estols i aquests homes ocupen lloc preferent, com disciplinats correligionaris—els qui, ahir mateix, ens sollicitaven encara per a combatre plegats, ara ens deniguen i ens ataquen a ultrança. Ara acuden a la calumnia i tot, i riuen a LA VEU DE CATALUNYA d'elogiar suara impressors de setmanaris pornogràfics, al nostre diari que precisament s'és distingint sempre per ser campanyes moralitzadores i, darrerament, per una de molt personal del nostre redactor en cap contra els setmanaris i contra l'impressor de referència.

Es clar que s'escarrassen debades perquè la Barcelona tradicional no farà cas de les seves invectives. Ja sab tothom quel catolicisme d'aquella minoria, ho és d'oratori domèstic—com ho podria ser el d'un Dàvila—Per això, amb tots els seus escarballs d'Església Militant, no passa d'un cenacle especulatiu, d'una mena de Club de l'omni espiritual, que tingues per divisa: QUI DORM NO PECA. I aquests senyors més vistosos d'aquella minoria deniguen tota actuació que no sigui la migrada d'afalagar-se mutuament la vanitat, d'excitar-se cadascú l'enveja, de covar, entre tots, la mirrada de les petites passions femenines, ho demostra ben clar el que, entre ells, no's solen trobar els arquitectes genials, els filòsofs eminentíssims, els poetes indiscutibles, els mestres de la política, els sacerdots apostòlics, els grans homes de la ciència, de les lletres, de l'art, del treball, les joventuts més solertes, les aristocracies de cada estament, els prestigis socials qui, sense retòriques, amb el seu vot no més, adjudiquen la primícia a un estol.

Si algú no n'estigués convençut, que els judicis per les seves obres. Aleshores veurà com el catolicisme d'aquella minoria, no serveix més que de canya i d'espantall per a fer volar a l'entorn d'un determinat colorat polític, les candidatures menors d'altres indrets més respectables. Aleshores veurà que semblant catolicisme no informa cap realitat—perquè els seus predicadors són ineptes per a construir—ni tan solament cap utopia llampanta que cridi les multituds—perquè són massa pobres d'imaginació. Aleshores veurà que semblant catolicisme no té cap eficàcia social perquè li manquen caritat, peratruir, i plenitud per a dominar.

Al dels interessos morals i religiosos de Barcelona el dia que caiguessin a les mans d'aquella minoria! Aleshores l'Església catòlica que ha passades la persecució de la violència i la tirania de l'error i les escomeses del sectarisme i la crisi de la corrupció, hauria de passar la més terrible de totes, la prova del ridícul.

Nò, la Barcelona tradicional no farà cas d'aquella bona gent comprometedora, no s'apartarà dels qui encarnen el seny catalanès, base natural i obligada, a la nostra terra, del ventit cristí. Al veure quel miravell's espectacle de les institucions i obres de caràcter religiós que floreixen a les seves mans, són institucions i obres dels catalanistes més convençuts i entusiastes, la Barcelona tradicional, per Deu i per Catalunya, votarà, com les altres vegades, la candidatura de la Lliga Regionalista.

R. R.

CONTRASENTIT

El programa electoral de la Coalició

Ahir, amb el miting celebrat al Tivoli, l'actiu de Dretes va acabar d'assegurar-se la derrota. El cos electoral vol un programa i garanties de complir-lo. I tot el programa de la coalició de Dretes, segons se desprèn del miting d'ahir, és aquest: odi a la Lliga i als homes de la Lliga. Però encara hi ha quelcom més curiós que aquest ja curiós programa; i és el contrast que ofereix amb la significació que vol tenir la coalició de Dretes, el desordre que regna darrere d'ella. Desordre, no provocat per elements estranys, sinó pels adites. Era lo únic que's mancava veure: una agrupació política anant a pertorbar un miting organitzat per ella mateixa.

Perquè's incalificables successos que's desenrotllaren en el miting de la coalició de Dretes no respongueren a la més petita provocació per part de cap assistent al miting deslligat dels seus organitzadors. L'odi a la Lliga desfermà als exaltats, que s'esbravaren entre ells, fins al punt de pegar a un individu d'una de les entitats coaligades pel fet de no créure cosa excel·lent l'exhibició d'un rètol que deia: MUERA LA «LLIGA»; i era la síntesi de tots els discursos que's pronunciaren.

Es veu que als elements bèl·lics de la coalició de Dretes el desig de la mort del contrari és lo que més els excita. Davant d'aquest desig prescindeixen en absolut dels preceptes del Decàleg. I es dona el cas de manifestar-lo sorollosament, com ahir, en un acte en què, per a fer efecte al públic, un dels oradors empenyà i enarbolà els rosaris tot exigint un jurament col·lectiu, com si fos cosa lícita valdre's del sant nom de Deu com de recurs oratori.

Es realment curiós el procediment de propaganda empleat ahir pels de la coalició de Dretes: se proclamaven defensors de la Religió donant crits de mort, s'erègien en representants de l'Ordre pertor-

Conferències transcendents

L'Abadal i en Cambó

La Comissió d'Acció Política de la Lliga Regionalista, davant del difícil moment que travessa la política general espanyola; davant del problema de la Mancomunitat, anhel i esperança de Catalunya, i davant de la transcendència de les eleccions municipals, per la vida i l'honor de Barcelona ha cregut que calia parlar al seny, més que al cor, dels ciutadans, i fer-los conèixer serenament, raonadament, sense frases oratòries i llampageigs de miting, l'estat d'Espanya, lo que Catalunya necessita, lo que s'ha de fer a Barcelona: que entre tots aquests problemes hi hà una íntima relació. I ha acordat que els senyors Abadal i Cambó donguessin plegats una conferència pública sobre tots aquests punts.

La conferència tindrà lloc en el teatre «Sala Imperi» (Diputació, entre Balmes i Rambla de Catalunya), demà, dimars, a dos quarts de deu del vespre.

La C. de A. P. convida especialment per als llocs de l'escenari als senyors senadors, diputats a Cort, diputats provincials i regidors regionalistes, als candidats per a regidors i a les Juntes Directives de la Lliga i societats adherides.

Candidatura de la Lliga Regionalista

DISTRICTE II
Don Santiago de Riba i d'Espanya
Advocat i hisendat.

Don Josep Rovira i Bruguera
Comerciant.

DISTRICTE III
Don Jaume Bofill i Matas
Publicista i advocat.

Don Francisco Puig i Alfonso
Industrial i propietari.

DISTRICTE IV
Don Guillem Busquets i Vautravers
Arquitecte.

Don Carles de Fortuny i Miralles
Hisendat i publicista.

DISTRICTE V
Don Eduard Segura i Morató
Industrial.

DISTRICTE VI
Don Ramon Almirall i Trius
Fabricant.

Don Santiago Andreu i Barber
Advocat.

DISTRICTE VII
Don Pau Macià i Renet
Comerciant i propietari.

Don Josep O. Rafel i Margeneda
Industrial i propietari.

DISTRICTE VIII
Don Josep M. Bassols i Iglesias
Advocat.

Don Joaquim Rita i Leon
Fabricant.

DISTRICTE IX
Don Josep Cararach i Mauri
Metge.

Divisions i dimissions

No queda més quel Regionalisme sense divisions i escissions. Tots els altres partits i grups d'Espanya estan trocejats.

I lo mateix passa en els grups locals. Públiques són les divisions dels lerrouxistes i públiques les de la U. F. N. R. Ara's toca als grups de la Coalició de Dretes.

En el Centre Conservador hi ha major grossa entre d'atistes i mauristes. Es parla de dimissions per a la setmana entrant.

Entre's jaunistes, la divisió tant temida haguda entre la Junta i l'Ateneu, ha pres més peu. La Junta provincial ha dimittit en pes, acordant fer públiques les dimissions d'illuns vinent. Els més significats de la Junta han sortit de Barcelona.

La Junta havia pres un acord que's feu públic: anar a la lliga electoral amb una intel·ligència amb les altres Dretes i la Lliga Regionalista, i de no poder-la logar, presentar candidatura jaunista per tots els districtes, a l'objecte de fer un recompte de forces.

Sense saber com—així ho deia una distingida personalitat de la Junta—ha succeït lo mateix que en les eleccions provincials darreres: s'ha burlat l'acord de la Junta per una minoria de la mateixa (els senyors Soler i Condominas) que en una reunió tinguada en un domicili particular, redactaren una comunicació dirigida al Comitè de Defensa, acceptant la coalició proposada per aquest.

La dignitat de la Junta, no li permet seguir actuant; les dimissions són presentades i els interessats s'allunyen de tota intervenció en la lluita actual.

Entre's elements de la Defensa Social i entre's integristes s'ha de dir la veritat: no hi hà escisió. I això que molts socis de la Defensa ho són d'altres entitats polítiques. Allí ho arreglen tot quatre senyors de la Junta i un ciutadell per a enviar als diaris gaselles arxipèdals i resonantes. Entre's integristes és difícil que hi hagi dos pares, per no dir impossible.

Acte digne

Grups de juvenets que's dirigien al miting del Tivoli, s'entretenien ahir en esquejar els cartells de la Candidatura Regionalista. Molt bé. Al sortir del miting, un grup d'uns doscents, tots menors d'edat, se situaren davant del local de la Lliga Regionalista, cridant [moris], esbalotant i arrancant els cartells de la fatxada.

ACTE IMPORTANT

Dimars, dia 4, a dos quarts de deu del vespre, a la

SALA IMPERI

D. Raimon d'Abadal

D. Francesc Cambó

disertaran sobre

Actual moment de la política espanyola.

El Plet de les Mancomunitats.

Les Eleccions municipals.

Programa de govern per a la ciutat.

Mediona, dos conservadors i dos liberals; Cabris, un socialista, un republicà i un independent.

Pla Fenedes, tres reformistes i dos conservadors.

Montornès, tres conservadors i dos liberals.

Martorelles, dos conservadors i dos regionalistes.

Sant Andreu de Llevaneres, quatre conservadors.

Laví, dos conservadors i un regionalista.

Puigdalba, tres conservadors.

Tiana, tres independents.

La Garriga, quatre conservadors.

Sant Salvador de la Guardiola, quatre conservadors.

Masnou, un regionalista i cinc independents.

Gelida, cinc independents.

Sant Andreu de la Barca, quatre conservadors.

Sant Sadurní, un regionalista i dos liberals.

Presentació de candidats a la Lliga Regionalista de Gracia

Hermós i encoratjador de veritat resultà l'acte celebrat dissapte a la tarda a la Lliga Regionalista de Gracia, amb motiu de la presentació dels candidats del districte vuitè, senyors Bassols i Rita.

Després de breus paraules del president de l'esmentada entitat, nostre amic senyor Panella, convidant al senyor Ventosa i Calvell a fer la presentació, com a president honorari de la casa, conxeador del districte per haver-lo representat en temps de grata recordança i, ensem, com a conxeadors dels candidats, feu us de la paraula el digne diputat per la Selva, encomiant els dots que adoren als futurs regidors, extenent-se en consideracions polítiques demostratives de que, de la concordia general d'Espanya, una d'esser una excepció Catalunya, cosa que's logrà enfortint cada dia més els seus organismes i donant-ne un exemple Barcelona, cap i casal, cervell i cor de la nostra terra, quals camins drets i tortuosos són seguits per totes les contrades de la mateixa. Acabà dient que de la constitució del nou Ajuntament ne pot dependre l'avenc o el retrocés dels nostres ideals.

El senyor Bassols contestà amb un bell parlament, agraint al senyor Ventosa els elogis, per el immens, que's havia dedicat, dient que, no obstant, hi havia una part de raó en quant a la bona voluntat que digué's guiar, i remarcant que, si solament lograven seguir les petjades dels senyors Ventosa i Panella en llur gestió edilícia, ja's donarien per satisfets; amb la seguretat de que mereixerien bé dels ciutadans.

Glosà, fent-se ressó de lo que digué el nostre amic Vallés i Pujalet en l'apart d'homenatge, la necessitat de que's districte, en especial el que tenen una ànima, si's vol rural, però amb vida i necessitats diferents, en molts casos, a les dels altres, gaudeixin d'una certa autonomia d'intel·ligència, que's permeti moure's i desenrotllar-se amb més facilitat.

A seguit el senyor Rita digué uns pocs paraules; però rublertes dels més ferm entusiasme.

Donà fi als parlaments el senyor Panella, remarcant les alabances de que l'havien fet objecte i oferint-se als futurs regidors per a guiar-los en lo que la pràctica li ha ensenyat, pels tortuosos viararis d'aquella casa.

En mig d'un ambient caldejat per l'entusiasme d'aquells companys de Gracia, models en disciplina i patriotisme, els candidats prengueren comiat, proment tornar-hi avui, acompanyats, com consta en altre lloc d'aquestes planes, dels senyors Abadal, Cambó i altres preclars adalits de nostra causa.

A Sarrià

El Centre Regionalista de Sarrià va proclamar dissapte la següent candidatura:

Districte primer.—Don Carles Xiró i don Bartomeu Castells.

Districte segon.—Don Antoni de Cuadras, comte de Sant Llorens de Munis, i don Francisco Tàtaret i Balasch.

L'article 29 a Reus

Dels sis districtes electorals que hi ha candidats en els IV i en el V, sols s'hi a Reus, ahir al fer la proclamació de presentació, les propostes de dos candidats, que precisament és aquest el número de regidors que toca a elegir.

Per lo tant, segons l'article 29 han sigut proclamats: pel IV don Antoni Porta i Pellicer, de l'U. F. N. R. i don Tomás Barberà i Figuerols, lerrouxista; i pel V don Esteve Segalà i Camps, president de la Lliga Regionalista de Reus i don Camil Prieto, possibilista-reformista.

Les impressions són de que en tots els districtes triomfarà per majories la candidatura patriòtica.

Les eleccions a Valls

A l'Associació Catalanista de Valls, divendres al vespre se reuniren en Assembla General els socis de l'entitat per a procedir a la proclamació dels candidats catalanistes que han de lluitar en les vinentes eleccions.

Foren proclamats: don Conrad Torner i Ferrer, fabricant i propietari; don Ramon Tomás Homs, fabricant i propietari; don Josep M. Rodón i Arnyes, metge; don Francisco Castellet i Roca, industrial i del comerç.

La candidatura produí immobilitat efecte, no sols entre els socis de l'entitat sinó entre els electors en general que reconeixen que la candidatura catalanista reuneix excel·lents qualitats, sent garantia, els qui la formen, de positiva i recta actuació.

S'ha reparat pel poble una al·locució firmada per la Direcció i per la Comissió d'acció política, en la que's palesen els propòsits de l'entitat catalanista, i de pas se fa menció de la tasca profusa que a la Casa Gran han realitzat nostres amics.

La candidatura catalanista està destinada a tenir un gros èxit en les eleccions municipals.

La candidatura d'Olot

Les entitats Joventut Tradicionalista, la Lliga Regionalista en constitució i l'agrupació d'elements conservadors antics, ens fan saber que han arribat a una plena intel·ligència presentant la següent candidatura:

Don Josep Teixidor Surroca, advocat; don Llorenç Solanich Sistach, industrial; don Josep M. Garganta Vilamanyà, propietari; don Ignasi Pagés Vilà, propietari; don Antoni Casabó Molar, fabricant; don Joan J. Caminals, propietari.

Els prestigiosos noms que integren són la garantia més completa de l'acte que ha presidit en els grups al formar-la i la seguretat del colossal triomf que no dubtem ha d'obtenir.

El dia 1 de l'actual diada de Tots-Sants, se constituí a Olot la Lliga Regionalista d'Olot i s'a començà, en son hostatge social, carrer de la Presó Vella, 4, (primer pis del cafè d'Europa).

De la Lliga

La Comissió d'Acció política

Cada dia, de set a vuit del vespre, s'obrirà constitució a la Lliga Regionalista la Comissió d'Acció política per a decidir qualsevulla consulta sobre qüestions electorals.

Visites

de la Comissió d'Acció Política

Entusiasme i organització

Com estava anunciant, ahir tarde, els senyors Abadal i Durán i Ventosa per un cantó, i els senyors Cambó i Ventosa per l'altre, visitaren les entitats regionalistes que organitzen les eleccions municipals.

Aquests darrers anaren a Catalunya del districte V, Casino de Sans, Ateneu, Autonomista del districte VI, Lliga Regionalista de Gracia, Centre Català Autonomista de Sant Gervasi; i els primers visitaren el Centre Català d'Horta, el Centre Popular Catalanista de Sant Andreu, l'Ateneu Obrer del districte III, l'Eura i l'Ateneu Obrer del districte II.

En totes aquestes societats foren rebuts pels candidats a regidors, les Juntes Directives, interventors i gran nombre de socis, que ompliren les amples hostalitats socials de les benemèrits societats regionalistes.

No podem descriure una per una les impressions de les visites; l'entusiasme primer gran; els auguris de victòria, generalment fonaments. Aplaudiments, visques, abraçades... La Comissió d'Acció política va poder-se fer càrrec de l'acurada organització de tots els districtes, dels treballs immensos i profitos de tots els socis, de l'organització dels seus interventors i de l'entusiasme i perfecta disciplina que hi ha en tot.

Tornaren els nostres dignes companys plens de satisfacció i de gratitud, esperant cada dia més en la victòria.

Quan una organització compta, com la nostra, amb tals auxiliars i amb tan exemplar disciplina, enorgulleix per tanyer-hi, perquè no sols s'asseguren els fruits de la victòria, sinó que's dona un alt exemple de civisme i de cultura política, que bona falta fa, fins en la nostra terra que n'ha sigut model.

Els mitings d'ahir

Miting contra la Lliga

A dos quarts d'onze del mati va tenir lloc al teatre del Tivoli el miting electoral organitzat per la coalició de dretes de Barcelona contra la Lliga Regionalista.

El pati del teatre tenia l'aspecte de estar ocupades totes les butaques, que eren moltes menys que les que hi ha ordinàriament, per tenir-se el respecte les valles del circ, que a si's descomptades, produint alguns buits considerables.

Les llotes estaven ocupades i a la entrada general hi havia alguns grups de cadures, que també estava ocupada.

A l'escenari, en llocs reservats, s'hi asseguraren comissions de les entitats polítiques organitzadores de l'acte, i a la presidència, el duc de Solferino, els presidents dels centres tradicionalista, conservador i de la Defensa, els regidors senyors Vallet i Condominas, el diputat a Cort senyor Dalmau Iglesias i els candidats.

Abans de començar l'acte el teatre era poc concorregut, omplint-se en la forma de que hem fet esment, a l'entrar una nuvolada de nois i joves amb les banderes dels requetés, aplaudint i donant visques a la Tradició.

Obert l'acte, al primer pis, dessorà d'un banderí jaunista, apareix un gran drap blanc amb una inscripció que diu: «Abajo la Lliga Regionalista. Fuera los cobardes enemigos de Cataluña», que és victoriat, i acullit amb descontent per alguns dels mateixos correligionaris dels autors del cartell, lo qual fa que s'arri un gran batibull. Els de dalt s'obstinan, seguint l'escàndol fins que, per

va i no delatats als malversadors de
audals públics, fent-se així els seus
complices.

El regidor senyor Vallet diu que ells
andran el triomf, o sigui les majories,
que les altres candidatures seran de
derrota.

Estudia la significació de les diferents
candidatures, dient que dels lerrouxistes
esperem no se'n hagi de parlar.

Els lerrouxistes veuen lo que faran
amb un peu a la monarquia i un altre
a la república; els de l'Unió Gremial
donen homes de bona fe, mes moribunds
de veïxer.

La Lliga enganya: als catòlics, posant
en la seva candidatura noms de catòlics
conquidissims en mig de les seves per-
sonalitats, totes honorables, per a in-
fluenciar a votar a la Lliga perquè té més
probabilitats d'èxit.

El comte de Santa Maria de Pomés
s'aixeca a parlar, mentre bastants com-
portants deixen la seva cadira i se'n
van.

Comença amb algunes de les pallasses
de que acostuma.

S'alegra, com a polític, que la Lliga
s'ha mori: com a cristià la perdona
generosament.

Anuncia pomposament que segons com
vagin les properes eleccions es retirará
de la política per a dedicar-se als seus
quefers particulars.

Saluda als joves de la Joventut Nacio-
nalista de la Lliga, encara que, mentre
parli ell, faci la mitja rialleta.

El públic se gira cap al lloc on l'ora-
dor deixa entreveure que's al·ludits jo-
ves, i hi ha una volada de aplaudiments
per dir molts se giren envers ells amb in-
credulitat i desparatisme.

Segueix l'orador dient que no és enemi-
citat rabiosa de la Lliga, perquè un germà
seu fou un dels fundadors i ara hi ha
restes individuals de la seva família.

Manifesta amb tanta confiança al públic,
que a la seva torra de Valcarlos hi ha
molts mosquits ferotges que no s'hi val
cap defensa.

Com que anit el molestaven molt, va
encendre una candela i es va dedicar a
caramolar, que, aburit, va agafar LA
VEU i va llegir els articles del Prat de
la Ribera i els discursos del Canyamó, i
primer es faren acabar els mosquits que
als contradiccionats que va trobar-hi.

Tornant a endreçar-se als joves de la
nostra Joventut Nacionalista, els diu
que són glòria de l'Universitat, i que
deu saber fer valer contra la tirania
de la Lliga, imposant a la candidatura
d'aquesta tres candidats.

Més de cinquanta—segueix dient—els
que abans d'anar a la Lliga posseïen
l'escapulari damunt del pit i el Rosari
a la butxaca, i ara ne en donguen ver-
gonya.

Malgrat l'actitud correctíssima dels jo-
ves al·ludits, un veritable núvol de
joves dels requetés s'hi posen ràpidam-
ent al costat en actitud hostil, no arri-
bant a majors per la prudència dels es-
mentats, perquè el comte, amb
un efecte teatral, es troa un rosari de la
seva butxaca, i posat de genolls damunt
d'una cadira, fa jurar a la concorrencia
que votará con un sol home la candidatu-
ra de les dretes.

El públic, posat de peus, aplaudeix,
i se senten crics de «Mori la Lliga i al-
tres semblants, ofegats pels aplaudiments
de les crics de moltes veus que criden:
«NO, NO, NO, NO, NO, NO, NO, NO, NO, NO».

Acaba dient que'l vot a la Lliga és
donar els vots an en Lerroux (III).

Seguidament, don Dalmat Iglesias se
porta com els anteriors oradors, amb la
mateixa tàctica, procediments i demés,
limitant-se a dir de nou que a la Lliga
hi ha homes de molt valer i de gran
sentit polític, més que els llistats que
facin la política de fan.

La sortida és fa donament, i a
l'èsser al carrer uns 200 joves, aplaudint
i custodiant per la policia, se dirigien
per la plaça de Catalunya, Rambla
Portaferrissa, a l'edifici de la Lliga Re-
gionalista; aon, fent gala de l'incivilitat
més absoluta, rompen els cartells dels
candidats que hi havia a la porta, i s'en-
trengueren una bona estona a xiular,
intencionalment alguns, amb els bastons,
enganxant la bandera catalana que vola-
va, sense sentir-hi el seu intent.

La policia, després d'una estona des-
allotja la plaça, i els manifestants mig
dispersats, se dirigiren per distintes in-
dretes, trobant-se un grup amb uns guar-
des, que no varen tenir més sortida que
treure el sabre i fer sis detencions.

Els detinguts foren posats en llibertat,
menys un que maltractà a un guardià.

El governador va dir anit que excepte
els incidents del Tivoli, havia transcor-
regut el dia en calma.

Preguntat per l'estat de l'agent de
vigilantia ferit, don Enric Elvira, ma-
nifestà que de lo que's creia que era
contusió, ha sigut una ferida que reve-
stex gravetat.

El pacient està en el seu domicili.

El redactor de «La Tribuna», se-
nyor Arolas, que fou detingut en una
topada tinguída amb un policia durant
els incidents ocorreguts abir en el car-
rer de Jaume I amb els requetés
que venien de xiular a la Lliga, fou
posat en llibertat a dos quarts de nou
d'anit. Del seu desacomiatment no se'n
donà part al jutjat de guardia.

El de l'Esquerra

Amb un ple discret se celebrà ahir
matí a la Sala Imperi el miting elec-
toral de la U. F. N. R.

Presidí el senyor Layret, acompanyant-
lo els senyors Carner, Corominas i Bas-
tardas.

Parla en primer lloc el senyor Tona
Xiberta qui censura als qui volen por-
tar la ciutat cap enrera, cap a altres
que no són de llibertat i als que man-
quen a la fe jurada a la república i
es declaren monàrquics. Els esquerres
van portar la llibertat i la democràcia
al govern executiu; els esquerres són
servents religiosos.

Creu que no s'ha d'anar a una con-
ciliació amb els radicals per una llista
electoral, sinó per una actuació perma-
nent, a fi de sanejar l'Ajuntament,
però la llista de ser a condició de que
els radicals acceptessin els punts prin-
cipals del programa nacionalista.

Termina amb una víscia l'enlaira-
ment de Barroclona i Catalunya.

El senyor Bastardas censura als ler-
rouxistes per la mala conducta que pri-
va tota intel·ligència amb ells. L'esque-
rra és conseqüent, sincera, moral. La
monarquia no's troba en les altres can-
didatures. La de la Lliga és monàr-
quica i conservadora, per més que ho
dissimulin; la de les dretes és una can-
didatura no de barroclonisme, sinó d'ho-
mes que oden tot lo liberal i els ho-
mes radicals és d'hommes que no tenen re-
s de radical; la dels lerrouxistes és pro-
pia per a ser votada el dia d'ignocents,
perquè ignota el dia de la realitat, es
proclama i es titula-se republi-
cans després del discurs den Mel-
gades.

Censura l'apatia del municipi en obres
importantes, com la Reforma, els grups
escolars, la Casa de Correis, etc.

Termina eloquentment reconant la can-
didatura esquerreta, i fent declaracions
fervents d'autonomisme.

En Jaume Carner manifesta que's mo-
ments actuals són greus, molt greus;
són d'esperantosa dissolució. Els partits
estables, les crisis ministerials són ve-
lades, crisis orientals; els lerrouxistes
el tracten de jugar fins a la realitat,
es troben amb l'oposició i l'Esquerra com
a símbols de llibertat; la seva del
Marroc costa 200 milions anyals, o

O s'acaba amb el règim actual, o

En Jaume Carner manifesta que's mo-
ments actuals són greus, molt greus;
són d'esperantosa dissolució. Els partits
estables, les crisis ministerials són ve-
lades, crisis orientals; els lerrouxistes
el tracten de jugar fins a la realitat,
es troben amb l'oposició i l'Esquerra com
a símbols de llibertat; la seva del
Marroc costa 200 milions anyals, o

O s'acaba amb el règim actual, o

En Jaume Carner manifesta que's mo-
ments actuals són greus, molt greus;
són d'esperantosa dissolució. Els partits
estables, les crisis ministerials són ve-
lades, crisis orientals; els lerrouxistes
el tracten de jugar fins a la realitat,
es troben amb l'oposició i l'Esquerra com
a símbols de llibertat; la seva del
Marroc costa 200 milions anyals, o

O s'acaba amb el règim actual, o

En Jaume Carner manifesta que's mo-
ments actuals són greus, molt greus;
són d'esperantosa dissolució. Els partits
estables, les crisis ministerials són ve-
lades, crisis orientals; els lerrouxistes
el tracten de jugar fins a la realitat,
es troben amb l'oposició i l'Esquerra com
a símbols de llibertat; la seva del
Marroc costa 200 milions anyals, o

O s'acaba amb el règim actual, o

Espanya morirà als sorolls del nord de
l'Àfrica.

En quant al problema català, hi ha
una oferta d'un Decret, però fa 7 anys
que passem amb promeses. ¿Que passarà
si no's compleix l'oferta? El partit re-
soltarà, però l'orador no perdrà ni una
hora més en peticions (aplaudiments) per
que si Catalunya no té prou energia
per a redreçar-se, més valdrà que's ca-
talinés, es tanquin a casa.

Aquest estat de coses té i tindrà res-
s en la lluita electoral municipal, essen-
cialment política.

Per desgracia, la mala administració
dels radicals ha estat pedra d'escàndol
i argument formidable per als polítics
madrilencs adversaris de l'autonomia.

Guerra en el text de la candidatura es-
querreta, si la gent treballa amb fe i
si en els districtes on lluiten dos
candidats ningú és presta a manobres
traïdores per a afavorir a un d'ells.

Barcelona es republicana: si tothom
compleix el triomf és segur.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

Parla de les últimes gestions fetes
aquests dies a Madrid pels diputats ca-
talans, enviats, per una opinió, fóra i
viva. És possible que Catalunya contem-
pli, aquest any, que's anul·li lo fet du-
rant 7 anys, no més perquè es dis-
cretix qui ha de dominar dins del partit
lliberal? No; és precis fer ralla; és
precis que lo fet, tingui valor po-
sitiv, és precis que'l projecte de Man-
comunitats sigui, no de Catalunya, sinó
del Govern.

En Pere Corominas creu que fóra
de Catalunya el poble no votaria; fóra
descoratjador que, per desenganys su-
ferts, el poble català es desanimés.

Analitza la situació política d'Espanya
baix un aspecte pessimista, i referint-se
al criteri regnant a certes altures,
diu que la crisi última és filla d'un
sentiment, no de democràcia, sinó de
covardia.

fortes, dient que ni saben sostenir la di-
gnitat del càrrec.

També va censurar als regionalistes
i als lerrouxistes.

Dirigit-se als seus amics va dir que
havia posat cabells blancs no lluitant amb
l'enemic sinó amb aquells que se l'hi
han presentat com amics i que més que
d'una paraula amarga s'havien fet mer-
cedors d'una amargada.

Als rebels va dir que no's volia al
seu costat, però que no's referia als joves
que seguien el seu famós article, sinó
a aquells que més que ideals tenien al-
tres aspiracions.

Va dir que aquesta vegada ell mateix
faria el cartipàs i que pendria les degu-
des precaucions per a evitar abusos en
el Consistori i per a que no's pogués
parlar, com s'ha parlat fins ara, dels re-
gadors del partit.

En Lerroux, aixís com els demés ora-
dors, van ésser aplaudits.

Els nostres candidats

La candidatura radical
Districte primer: Joan Josep Rocha,
Garcia, secretari den Lerroux.

Districte segon: Pere Cercós Palau,
mege, i Antoni Cuadreny Ferrer, fa-
bricant.

Districte tercer: Llorens Pahissa To-
mas, redactor de «El Progreso».

Districte quart: Agustí Garcia Ingle-
da, metge, i Jaume Pío Otín, industrial.

Districte quint: Lluís Figuera Figue-
ra, advocat i propietari, i Joaquim Vi-
la Moliné, el dispenser den Lerroux.

Districte sisè: Lluís Mesa Aventin,
mege, i Domingo Blem Crussellas, del
comerç.

Districte setè: Manuel Vega Marc,
exredactor del «Diario de Barcelona»,
arquitecte-catedràtic de l'Escola d'Arts
i Indústries i Belles Arts; Joan Colo-
minas Maseras, professor de l'Escola
de Comerç.

Districte vuitè: Josep Maria Lasarte
Pessino, enginyer-professor de l'Escola
d'Enginyers Industrials i de l'Arts
i Oficis; i Joan Fusté Solé, industrial.

Districte novè: Josep Ullé Altamir,
advocat.

Districte desè: Joan Dessy Martos,
advocat.

Lade les Dretes
Falten encara alguns noms.

Districte II.—Don Josep Maria Car-
reras Rijs, del comerç i propietari, i don
Joan Gaudier i Cardella, president de
l'Associació de magatzemistes de grans.

Districte III.—Don Florentí Jimeno
Egribide, farmacutic, i don Lluís de
Llanza i de Bobadilla, comte de Cente-
llas.

Districte IV.—Don Josep E. de Olano
Loyzaga, comte de Fígols, industrial i
propietari, i don Benet de Pomés de
Pomar, comte de Santa Maria de Po-
més, advocat.

Districte V.—Don Enric Martínez Mo-
ra, farmacutic.

Districte VI.—Don Josep Sala Bonfill,
advocat.

Districte VII.—Don Jaume Santomà
Raventós, vocal de les Juntes Directives
de la Lliga del districte setè, de l'Asso-
ciació de propietaris de Santa Madrona
i del Foment dels interessos de Sans.

Districte VIII.—Don Joan Anet Ma-
llor, propietari, i don Antoni Parera
Nin, propietari.

Districte IX.—Don Pere Corominas
Oliva, advocat.

Districte X.—Don Miquel Cortés Coll,
horticultor.

La Republicana Reformista
Districte II.—Enric Bernaldo de Qui-
rós, del comerç, i Salvador Casadesú
Puigbó, industrial i propietari.

Districte III.—Enric de Palma Pas-

Sport

Futbol

Davant de molta concurrència al camp del Barcelona es feu l'anunci del partit entre el seu primer equip i el del Madrid F. C. actuant de jugue el senyor Hodge, i aliant-se els equips com següent:

Madrid: Carcer, Borbon-Bernabeu, Rodsky-Machibarrera-Key, Lopez-Rodriguez-Weckstaf-Prast-Baonza.

Barcelona: Reñé, Wallace-Brusendorf, Ponce-Peris-Greenwell, Allack-Wallace-Carlier-Alcantara-Morales.

L'equip madrileny ens recordà perfectament la seva vinguda a la nostra ciutat, amb el seu joc fi i de pas-ses ben fets, havent amentat de potència amb els nous elements que integren el seu equip, però no arribant a ser de primera categoria, ni per la seva combinació, ni velocitat, i sobre tot, per falta en certs moments d'aquella aco-metivitat que fa guanyar.

Els elements actuals del Barcelona, amb tot i no ser definitius, són d'un valer ben respectable, però els falta encara l'unitat, que sols s'obté amb temps de jugar junts, que és lo que pot fer, realment tènibles, com en altres temporades; amb tot se mostraren superiors als madrilenys, i jugaren adre-més amb solt, superant la victòria a lo que creiem sincerament que's mereixien.

Al començar el partit els nostres sortiren amb gran bràvi i dominant durant els primers minuts, aviat lograren un gol, durant mitja hora estigueren iguals ambdós equips fins que en Carlier, aprofitant una bona passada del Wallace, logrà el segon gol, al qual seguí altra estona d'ensopiment. L'Alcantara amb el cap feu el tercer, molt bonic, animant-se més tard el joc, i després d'una sèrie de boniques combinacions i una defensa esplèndida del M. davant de la porta, en un bullit en Peric logrà el quart i bons aplaudiments.

Una falta motivà una pilota de càstic que valgué un nou tant, quedant els de Madrid bastant desmoralitzats, lo que aprofitaren els nostres per a tirar-ne altre d'àngul molt bonic, que fou el sisè, i arribant encara a fer-ne un setè, sense que's altres no fessin cap (amb tot i merxer-ho algun cop), gracies a una brillant defensa del nostre porter, que fou molt aplaudit.

El partit fou agradable, sense arribar a primera categoria, aplaudint-se al final a tots els jugadors, que avui repetiran el partit.

Còs

Disparé's celebrà l'anunciat còs organitzat per l'Atletic Sporting Club, format pels elements de la Casa de Família, que tan bella obra porten a cap.

A dos quarts de nou, se donà la sortida al monument den Prim a 16 corredors, dividits en dues categories, anant els de la segona directament cap al Saló de Sant Joan i els de la primera a donar abans una volta al Parc. Seguiren els corredors pel Passeig de Sant Joan, Diagonal, Passeig de Gràcia i Corts, atrapant prop del carrer de Villarroel els de la primera categoria als altres i continuant junts fins a la Plaça d'Espanya, Paral·lel, i pel Passeig de Colón tornaren al punt de sortida.

A dos quarts de deu arribà primer en Prat, que omplia 38' 3", seguit de prop den Ferrer (segona), en 39' 32", Toló, 39' 38", Bonnaud, 39' 42", i Carri (tots dos de la segona), en 40' 4". Al-

calde, 43' 40"; Deix, 44' 50", i després, amb poca diferència, Llobet, Agudo, Alonso, Masat i Garcia, havent empleat el darrer 48' 2". Els altres quatre se retiraren.

La carrera fou un bon èxit pels organitzadors, als quals devem felicitar per la seva obra, tot recomanant-los fer seguir als seus deixebles les regles d'un seriós entrenament, per evitar qualsevol accident en un sport tan complicat com són les carreres a peu, si volen arribar a fer feina profitosa de debò.

Natació

L'anunciada carrera de 120 metres per equips de dos nedadors, efectuada ahir pel C. de N. B. obtingué un èxit extraordinari gracies a l'hermosa dia que feu, i malgrat la mar de fons que hi havia amb la consegüent aigua bruta.

Més de 100 nedadors, entre ells varies senyoretas, se tiraren a l'aigua, donant-se el cas nou als anuals del Club, de que prenguessin part a la prova 27 equips, presentant platja i mar un aspecte magnífic.

Després d'una bonica lluita, els equips se classificaren com següent: Guts-Lio-veras, Rodriguez-Rubio, Jackson-Sacrat, A. Aysa-Sunyer, Quinana-Rovira, Mir-Tord, Gosmann-Costa, Ymas-Marcel, Puga-Sangrà, Soler-Serra, etc.

Cal felicitar al Club en primer lloc, al senyor Mestre qui despertà l'afició dels socis amb la seva proposició de la darrera junta general, i a tots els socis que proporcionaren tan bella festa.

Amb motiu dels trasllats del C. de N. A. a la Mar Vella, hi feu un festival ben interessant.

Començà amb un còs d'obstacles de 100 metres entre 10 corredors, que's classificaren: Grañó 20", Kiesel 21", Carbonell 22", Pucalló 24 i Lix 25.

Dotze nedadors de segona categoria feren una bonica carrera de 200 metres amb un viratge, resultant: Albol 5' 2", Arnau 5' 10", Candel 5' 15", Casset 5' 30" i Kiesel 5' 33". El mateix recorregut feren els de primera categoria, arribant: Mestres 4' 40", Grañó 4' 40" i Herreros 4' 52".

Seguí un assalt de boxe entre's senyors Condor i Grañó, guanyant aquest al tercer assalt per un bell directe al ventrell.

Pilota Vasca

El diumenge al matí se celebrà el VII aniversari de la fundació de la Societat de Sport Vasc amb un festival al Frontó Condal que hi atragué molt nombrosa concurrència, ocupant les llotjes moltes distingides famílies, demostrant un cop més les grans simpaties de l'entitat organitzadora.

Començà amb un partit entre's germanes Palmada i Morris-Mas, molt bonic, que guanyaren els primers 40' 38". Seguiren quínties entre les parelles Jaume-Sant, Vilard-Garcia i Abali-Sigües, Gomila-Garcia i Bo-Pin, guanyant Gomila-Garcia i quedant placés Vilard-Mas.

Finalment es feu altre partit entre's senyors Toda (de Madrid)-Torras i Gamboa-Canals, que fou de lo més bonic que fins ara s'ha vist al Frontó, venent-se jugades hermosíssimes i igualant-se als tantos 34, 35, 36, 37, 38 i 39, prorrogant-se llavors fins a 45 tantos i guanyant finalment Gamboa-Canals, essent tots aplaudidíssims.

Després se celebrà un banquet a l'Hotel Martín, durant el qual, el senyor Toda, de Madrid, s'oferí per a venir a jugar el dia 2 de desembre un partit a benefici del Sindicat de Periodistes Deportius, essent les parelles: Toda-Urru-a contra Gamboa-Erdoza.

Acceptada l'idea per la S. de S. se celebrà el festival a la data indicada.

Futbol

Amb tanta concurrència com el dia anterior, se feu el segon partit Madrid-Barcelona. Aquest tingué cinc dels seus millors jugadors i en canvi altres de lloc i així resultà un partit igualat i altament ensopit que acabà guanyant el B. per 1 a 0.

A finalitzar, en Reñé se guanyà una merescuda ovació per una brillantíssima defensa que tou des de terra, impedit que entrés la pilota varies vegades.

Tennis

Davant de la distingida concurrència de costum el dissapte i diumenge se feren els partits finals del X Concurs limitat al Real Club Barcelona.

El partit Flaquer-Sagner fou l'evente del concurs per l'alt nivell d'ambdós jugadors i l'esplendida lluita que desenvoluparen, que entusiasma a la concurrència diferents cops. També fruïren belles emocions en el de parelles Witty-Sagner contra Flaquer-Ducasse, per tractar-se de jugadors de gran nivell i de forces igualades, en canvi de llum no deixà acabar. Finalment les germanes Subirana de 12 anys, han sigut la revelació del Concurs, havent guanyat a la Campiona d'Espanya, Lluïsa Marnet, i enduent-se'n els premis de totes les proves en que han pres part, lo que's valgué unànimes felicitacions.

Els darrers partits jugats foren els següents:

Campionat Individual de Catalunya: a la semi-final, Flaquer guanyà a Sagner per 6: 3; 4: 6; 8: 6; i an en Ducasse al final per 6: 3; 6: 1; 6: 2. Campionat de parelles: Sagner-Witty guanyaren a Navarro-Flaquer per 6: 1; 6: 1; Urruela-Ducasse als germans Torras per 6: 4; 6: 0; i al final guanyaren un seta Urruela-Ducasse per 6: 4; 6: 2; Sagner-Witty per 6: 0; 6: 0, no acabant el darrer a l'estar igualats a cinc jocs per falta de llum.

En el Campionat de senyoretas: Carme Witty guanyà a sa germana Lydia per 6: 3; 6: 2; guanyant-la Panchita Subirana per 7: 5; 6: 4 al final, havent guanyat abans a L. Marnet per 4: 6; 7: 5; 6: 3.

Parelles amb ventajetes, classe A: Sagner-Rialp guanyaren el final contra Navarro-Dotx per 1: 6; 6: 2; 6: 2. Classe B: Muller-Bagner a Tintore-Andreu per 5: 6; 4: 6; 6: 2.

Senyoretas amb ventajetes: les germanes Subirana se classificaren, guanyant altre cop la Francisca per 6: 3; 6: 1. A les parelles mixtes: Rialp Subirana guanyaren W. O. contra Sagner-Witty.

Individuals, classe A: J. M. Sagner guanyà a Egulizar per 6: 0; 6: 1; i de la classe B quedaren per la final, que's feia aquesta tarde, Andreu que guanyà a Forgas per 6: 1; 6: 1; i Morales.

A seguit se repartiren els premis consistents en Copes i medalles, aplaudint-se als guanyadors, especialment al senyor Flaquer que guanyà definitivament la Copa i a les senyoretas Subirana, celebrant tothom l'èxit del Concurs que ha superat pel nombre d'inscripcions i resultats a tots els precedentment celebrats.

CORREDISSES.

Necrologia

Ahir al matí morí, després de rapidíssima malaltia que atuí en menys de dos dies un còs sà i vigorós, el nostre respectable amic don Eudald Pla i Gal·líss.

Era el malhauradament final una persona estimada de tothom que havia tingut la sort de tractar-lo, ja com a procurador que exercia posant el seu clar talent i incansables energies al servei dels seus clients que devien tots amics per sempre més, ja com a particular per les seves atractives condicions personals, de les quals sobresortien un gran cor doblat d'una força d'atracció explicable sols per la gran simpatia que irradiava de tots els seus actes.

En més d'una ocasió havia intervingut en les lluites polítiques en favor dels ideals regionalistes, especialment a la comarca de Vich, on tenia grans propietats, posant la seva valerosa influència en favor dels candidats de la Lliga Regionalista, de la qual fou soci durant molts anys.

Rebin la seva desolada viuda la respectable senyora donya Baltasara Uribe i el seu germà i amic estimat don Antoni, corresponent de LA VEU a Buenos Aires, els seus fills i amics nostres don Joan, don Ramon i don Eudald l'expressió del nostre més sentit condol en tan trista ocasió, tot pregant una oració pel final que nosaltres endresem a Deu de tot cor, demanant per la seva ànima la gloria eterna.

A. C. S.

pectable amic don Eudald Pla i Gal·líss.

Era el malhauradament final una persona estimada de tothom que havia tingut la sort de tractar-lo, ja com a procurador que exercia posant el seu clar talent i incansables energies al servei dels seus clients que devien tots amics per sempre més, ja com a particular per les seves atractives condicions personals, de les quals sobresortien un gran cor doblat d'una força d'atracció explicable sols per la gran simpatia que irradiava de tots els seus actes.

En més d'una ocasió havia intervingut en les lluites polítiques en favor dels ideals regionalistes, especialment a la comarca de Vich, on tenia grans propietats, posant la seva valerosa influència en favor dels candidats de la Lliga Regionalista, de la qual fou soci durant molts anys.

Rebin la seva desolada viuda la respectable senyora donya Baltasara Uribe i el seu germà i amic estimat don Antoni, corresponent de LA VEU a Buenos Aires, els seus fills i amics nostres don Joan, don Ramon i don Eudald l'expressió del nostre més sentit condol en tan trista ocasió, tot pregant una oració pel final que nosaltres endresem a Deu de tot cor, demanant per la seva ànima la gloria eterna.

A. C. S.

Del Marroc

(PER TELEFON)

Telegrama oficial. — Dues baixes Madrid, 1, 9'15 nit.

Ceuta.—Comandant general a ministre de la Guerra.—A les quatre d'avui un cabó i sis soldats de Borbón que baixaren al torrent de Benimesala a rentar les seves robes, foren atacats per un grup d'enemics, canviant-se alguns trets, que ocasionaren dues baixes.

Tot seguit sortiren forces dels campaments i posicions per a tancar, si és possible, la sortida a dit moros.

Donaré compte a V. E. del resultat del reconeixement detingut que's practicarà demà, i noms de les baixes.

De Ceuta

Ceuta.—Ahir marxà al campament de Daz Ricen el segon batalló del regiment d'infanteria de Ceuta, manat pel tinent coronel Madroñero, i a la tarde vingué a la plaça el tercer batalló del regiment del Serrallo, pertanyent a la brigada del general Arraiz, i que permanixerà a Ceuta una setmana, per a descansar.

Continuà el servei ràpid de comunicacions entre Ceuta i Tetuan, i en vista de que no ocorre novetat augmenta el nombre de viatgers que's traslladen d'una a altra de dites places.

Supervivent del «Concha»

San Fernando.—En el vapor correu ha arribat procedent de l'Hospital de Melilla l'últim supervivent del canoner «General Concha».

Porta una cama amputada. L'acompanya un sargent de Sanitat marítima.

Ha sigut rebut per les autoritats, la família, molts amics i nombros públic que li han tributat una afectuosa rebuda.

Espectacles

Gran Teatre del Liceu
Fins al dia 7 queda obert l'abono a 75 funcions.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dim 10 i 12 novembre vespra. Concert per l'Eminent Violonista

M. CRICKBOOM

Delit i programa: Magatzem de Música, casa Botolosa, 1 i 2 Portal de l'Angel.

TEATRE Romea

CATALA
Compania de JOAN BALAGUER.—Avui, diumenge, tarda, a dos quarts de quatre, La Fiera Brava (Buenavista). Els nits (Alvarez Quintero). Nit, a un quart de deu, segona d'abono a gran moda.

MALVALOCA

Demà, dimarts, funció d'abono de l'Institut de Belles-Lletres, «Las de Cans». — Se despatxa a comptaduria.

TEATRE DE NOVELTATS

Gran Compania Dramática de ROSER PINO

Sobri, un abono a diari per 10 funcions. — Debut dia 7. — Per als senyors a l'Administració del Teatre.

TEATRE DE NOVELTATS

Avui, diumenge, Nit, a un quart de deu.

14 actes — 2 funcions

Don Juan Tenorio

El Nuevo Tenorio

Protagonistes Sr. Treballs i Sr. Badillo. Entrada general, 9'47 Pies.—Butaca i entrada 1'05.

TIVOLI Cine Equestre

Gran Compania Internacional Equestre Gimnástica, Acrobática, Cómica i Musical

Demà, dimarts, Nit, a un quart de deu, programa extraordinari. Exit de la Família Predant, 8 persones. Las 5 Patinats Japonesos, Los Barrios, El Ant. Dow, Swan, Navarro, Mr. Gili, Campió del món en rompes cartes, moneders i boles de la mà, Zine i Chaiot i domes eriales. Entrades comiques per l'alcia clowns. Diumenge, tarda, mal-ne infantil. Nit, debut de Mr. Rio Harman, amb companyia, composta de 22 gossos. Dissapte, debut dels Liliers, Nelli, Dina, dia 10, debut de Mr. Soliholt, amb sos ferretes i lleons i tigres, 12 ferres.

TEATRE NOU

Gran compania de sarsuela i opereta dirigida per Joaquim Monser, de la que formen part Antia i Lopeucl i Pura Monser.

Demà, dimarts, tarda, a les cinc, Segon doblé. Per primera vegada en funció de tardes 3 actes. Per primera vegada en funció de tardes 3 actes. Per primera vegada en funció de tardes 3 actes.

Primer: L'obra del Valimiliana «El casament den Torregada». Segon: «Arriba al telon». Tercer: «Va estis arriba el telon». Avui «El Rey joven».

Cine Eldorado

Teatre de Catalunya

Avui, diumenge

Colossal programa. «Grandes acontecimientos»

Estrena sensacional: LA INTRUSA

hermosa i interesantíssima, de 1.500 metres. Film d'art italiana

Exclusiva per aquest Cine

Altres estrenes: «Victimas de las celos», «Papa regta a su novia» i «Charmos aneles en el Cairo». Per primera vegada en funció de tardes 3 actes.

Los pobres de París

Demà, dimarts, estrenes de la abnegación del milionero i un pero agradecido.

Atenció: Se combina per al proxím dimecres, dia de moda, un selecte i monumental programa amb quatre estrenes, entre elles: «A través de las nubes», sensacional, de 1.100 metres, la preciosa, de 500 metres, «Estrancha de la ciudad».

Saló Catalunya

Hegans i predilectes Cine

Avui, diumenge, matí, acabat l'èxit cojossal de

«Los tres mosqueteros» novament donem a

buc un altre gran pel·lícula, un altre magnífic

través, un altre obra mestra que's sentia

recio poderla anomenar pel·lícula mestra a

El jorobado

o Enrique Lagarde

segons l'interessant llibre de Paul Faval

perquè el seu protagonista l'eminent actor

Henry Krauss

es el que millor encarna tan difícil paper. Jo

recordo a Krauss en el Jean Valjean de «Los

serbios» d'once, he en «El jorobado» superat

lo insuperable. Coincidint l'estrena d'aqu

pel·lícula en aquest Saló amb varies repre

sentacions que de dita obra donara en el Teatre

Porte Salut Marín, on actua tan genial actor

L'estrena avui de

El jorobado o Enrique Lagardere

marca «Los grandes films populares», 1.300 i

tres, constituint un altre timbre de gloria p

el Saló.—Altres pel·lícules: «Quien tiene

raclos», 800 mts.; «Amos fuertes que's sentia

meas»; «Estrancha de la ciudad», «El beso de la gita

etc., etc.

Amb l'estrena, el proxím dia 5, de

El enemigo invasor

primera de la serie arística Henry Porten

de Meester, de Perle començan els

dimecres extraordinaris

Aquesta serie és exclusiva per al Saló Ca

lunya.

PREUS CORRENTS

Preferencia, 0'60. — General, 0'40

Sala Mercè

Gran Cinematograf. El palau de la rialla

Magnífiques sessions tarde i nit

Grandes exit de les pel·lícules

El misteri del Castell (1.000 metres)

Troballo de Polior; La para del

Adriático; El tinent Falco Bridge

Bebé és abans que's negocia.

La lluita per l'or 700 mts.

Cebollí obsessionat; Una bellissa de

betum, i altres còmiques i dramàti

ques.

GRUTES FANTÀSTIQUES

POLIORAMA

9, Rambla d'Estudis, 9

Grandes i elegant Saló d'espectacles. — de

compañia de comedia de Pep López Alon

en v. Lluïsa, Nit, a dos quarts de deu, La co

dia en 3 actes de sorollós exit dels germans Gu

lero

El genio alegre

Exit del dia. Magistral interpretació

tema, dimars. Gran moda. A dos quarts de

el prim de la call de Legation. — Nit, dia 5

rio sigues. — Se despatxa a comptaduria.

Qui tingui to

que prengui l'antiga i acreditada PA

TA PECTORAL, balsàmica, expecto

rant, demulcent i calmant de la To

Antiga preparació del Dr. Andreu. Pro

mula publicada. Demanis a les farmaci

Tractament modern Sordera, a l'hi

i racional de la Sordera, a l'hi

orelles, per Kinésiphone Dorte

medi del

Dervaux. Valenots, 250.

EMPRESA DE POMPES FÚNEBRES - SOCIETAT ANÓNIMA

LA EGIPCIA

Funeraria la més important d'Espanya

40 Sucursals amb telefon

Central: Pelayo, 44, telé. 1113; Sub-central: Torrent de l'Olla, 133 (Gracia), telé. 7757

Revista Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país i estranger, notícies útils i demés d'interès per a la pagesia catalana

357

Notes de viatge

III i últim

Una comissió de cinc socis de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre de Lleida, l'últim mes de juliol a seguir instal·lacions vinícoles del Nord d'Itàlia de Trento, explicant, al tornar, meravel·losos de la que havien vist i en feren veure a ganes d'anar a veure a Trento (Austria) el treball de la collita, com efectivament ho ha fet.

Es lluitava que els amics que feren aquelles detingudes visites no donguen a les conferències per a utilitat de les que la seva visita fou destinada a pogueren mirar-ho baix molts punts de vista. Però, ja que elles no ho fan, ho farem jo, encara que incompletament.

La fama de l'instal·lació vinícola de la Cooperativa de Trento ens reuneix en aquesta població en els últims dies de la collita, a quatre persones que'n fem amics i que passen totes les hores del dia comentant les ventades i inconvenients de cada aparell. Les quatre persones són: Joan Cabane, enginyer francès que viu a Milán i estudia per a fer instal·lacions vinícoles, que és a la que'l vol dedicar.

Te alguns aparells montats en aquesta Cooperativa.

Ernest Ferrero, piemontès, comerciant en vi i fabricant de vermuth Turin, que segons diu té ja una gran instal·lació vinícola amb tres màquines de produir flet.

Girolamo Errera, enginyer i propietari de Sicília, que fa vins de moscatell, està a més dels seus, compra raïms. Aquest jove fa ja deu dies que és aquí i passa tot el dia mirant la marxa del treball i el fent plans i fotografies.

Sens plans ni fotografies no és pas fàcil fer una descripció d'una instal·lació de collita; intentaré fer formar una idea d'ella per a que el que l'interessi la vagi a veure.

Arriben els raïms dels socis de la cooperativa (de 20 a 30.000 hectòlitres) amb quatre camions automòbils, amb uns vagons que entren dins els locals o amb carros, i així mateix altres 20 o 30.000 hectòlitres que'n compren. En Girolamo Errera'm deia que'l primer dia que ell hi arribà hi havia per descarregar 45 vagons a l'estació, i dues llargues corts de carros en un passeig que esparaven torn.

La major part d'edificis raïms venen amb cables oberts de sobre més còmodes que els portadors de 50 kilos cada una perquè no's xafin.

Per a pujar aquests raïms a les màquines trepitadores-rapadores tenen 5 animes de catifes i 3 màquines trepitadores. Una tela sense fi treu la rapa lluny i dues o tres bombes de veremes que amb tubus de 10 centímetres interiors i amb alguns colades envien la verema safada i despadada als cubells de fermentació per fer vi negre o a les prempres per a fer vi blanc. Es molt bonic veure que omplen les gabies de les prempres amb manguera.

Les prempres són en nombre de 22. Se mouen totes mecànicament amb un mecanisme molt senzill i còmode. Els motors conduïts amb bombes van al llac corresponent, i les brises tirades a una canal que passa davant les dues rengles de prempres són conduïdes per un sistema d'Arquimedes al cap del local, i preses aquí per dues sines elevadores, són abocades a altres canals amb vis d'Arquimedes que les porten als caps corresponents.

Una part del most el refreden amb fots, màquina frigorífica fins a 0 o a 4 graus, omplen bocsos ja dins el vagó i l'envien a Suïça on arriba sense fermentar i fets als 5 o 6 dies. Altra part el glassen i el concentren, separant-ne l'aigua en forma de gels, i l'acaben de concentrar al buit amb bombes de buit de molta força, per a vendre most concentrat, mel de raïm i altres formes.

De les brises de most ne treuen un extracte que conté el sucre, el color i l'aroma de les brises, que ho emplen per a millorar els vins, augmentant-los el color i l'aroma i el grau, fent lo que ells ne diuen un vi integral.

Les altres brises són destil·lades i de la vinassa (granets de raïm), tenen un aparell per treure'n l'oli.

Les sines, les màquines trepitadores, rapadores, les bombes de veremes, les prempres, gairebé tota la maquinària és construïda i montada per la casa Garolla de Lincea, província de Padua (Itàlia). Aquest notable constructor d'instal·lacions vinícoles, antic manya de poble i que avui fa la major part de les grans instal·lacions vinícoles, envia durant la collita els seus obrers a cuidar les principals instal·lacions que ell ha montat; i ell amb un automòbil passa els mesos de setembre i octubre seguint les instal·lacions i examinant la marxa dels seus aparells. Ha vingut aquí i hi ha parlat llargament d'aparells de collita. Crec que no s'hauria de fer cap instal·lació grossa a Catalunya en la que no se'ls consultés, perquè quasi ve sempre alguns dels seus aparells hi seran convenientes.

Tota l'instal·lació funciona amb motors elèctrics.

Altres dues instal·lacions que he vist en el Piemont també eren plenes de motors i amb màquines de glas per a refredar mostos o vins, i els amics que feren la visita al Nord d'Itàlia, en juliol darrer, també parlen de les immenses instal·lacions mecàniques i de que en totes elles hi ha les màquines de glas.

Els grans progressos vinícoles d'Itàlia daten de 15 a 20 anys; Itàlia adquireix cada dia nous mercats, mentre nosaltres els anem perdent.

Mentres tinc el cos a Trento, tinc el cor a Catalunya i així'm fa treure les següents ensenyances i conseqüències.

Si Catalunya persisteix en que cada agricultor, gran o xic, es faci el vi, se'n minirà perdent els mercats. El consum mundial demana classes uniformes i en grans quantitats.

Per medi de sindicats, de cooperatives i si això no va bé ho faran els comerciants, s'han de fer instal·lacions molt grans de 100 mil hectòlitres (hem llegit d'una casa que amb tres o quatre instal·lacions treballen 400 mil hectòlitres a l'any), i condemnar a la destil·lació tot vi que sigui defectuós, per poc que ho sigui.

Si una regió ho feia aixís, veuria augmentar notablement els preus del seu vi.

I si no ho fem ¿què passarà? Que en altres punts on la vinya comensa, i els pagessos no tenen ni cups, ni premses, ni botes, els comerciants hi faran les grans instal·lacions i aquells vins pujaran de preu i vindran un dia en que les comarques vinícoles actuals tindran els vins descreditiats i sota preu, i aquelles comarques noves el vendran bé i car.

Es poc més o menys lo que ha passat amb l'oli. Del meu record sols era bò l'oli d'Olesa, i el d'Urgell era inoportable. Avui tots els compradors van a Urgell i el pervindre és de l'oli d'Urgell, més que de l'Olesa.

Manuel RAVENTÓS.

Trento (Austria), 22 octubre 1913.

Es comprará o arrendará Finca rústica

TRACTE DIRECTE

Enviar ofertas por escrito a P. P. i. R. en aquesta Redacció.

Congrés de Geografia

Del 10 al 15 del present mes se celebrará a Barcelona, com és sapigut, el II Congrés de Geografia Colonial i Mercantil.

Per als agricultors no és mancat d'interès d'aquest Congrés, de tal manera que la major part dels temes guarden més o menys relació amb diferents caïres de la qüestió social.

Alguns dels temes hi entren de ple, tal com el que don Josep Zulueta titula «Classificació de la empresa agrícola des del punt de vista geogràfic».

Ademés hi ha dos temes destinats a la indústria suro-tapera; un d'ells està confiat a don Josep A. Borralló, director del «Boletín Corchorero» de Sevilla, qui sosté en les seves conclusions la necessitat d'un tractat hispano-francès que prohibeix en absolut la exportació del suro sense treballar a cap altra nació que dificulti amb drets duaners la importació de les manufactures del suro.

Don Manuel Vilà, de Tossa, dissenyarà sobre l'estat actual de la indústria suro-tapera; l'evolució d'aquesta i nous derats del suro per a suplir els talls; campanya dels fabricants espanyols per a impedir la sortida de les primeres matèries d'Espanya; i conveniència de posar en explotació el suro marroquí. L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre s'ha inscrit soci corporatiu d'aquest Congrés, portant-hi la seva representació els senyors socis don Josep Elias de Molins, don Josep Santal i Soler, i don Joan de la Cruz Badell.

V Congrés Internacional Arrocer

Pel maig vinent se celebrará a Valencia aquest Congrés, que tindrà interès especial per alguns comarques catalanes. Veusquí alguns antecedents del mateix:

Des de 1901, per iniciativa dels agricultors italians, s'han celebrat quatre Congrésos internacionals d'aquesta classe: a Novara, en l'esmentat any; a Mortara, en 1903; a Pavia, en 1906; i a Vercelli, en 1912.

En el darrer celebrat a Vercelli, tenint-se notícies de que's pensava verificar el pròxim fora d'Itàlia, considerant la importància que la seva celebració podria tenir per a una de les principals riqueses agrícoles de nostres províncies de Lleida, i per a Valencia, al ser centre de reunió dels ricadors del món, el Consell Provincial de Foment va exposar al senyor ministre de Foment la conveniència de que els delegats oficials d'Espanya que assistien a l'esmentat certamen, proposessin la celebració del pròxim Congrés internacional d'aquesta classe a Valencia.

Degudament autoritzat pel ministre de Foment, que s'ha dignat acceptar la presidència d'honor, els representants d'Espanya a aquell certamen, don Enric Rodríguez de Celis i don Manuel Herrero, prenent aquest assumpte amb el més gran interès, i amb l'ajuda de l'agregador italià doctor Novelli, anima dels anteriors Congrésos celebrats, varen conseguir que per unanimitat fos aprovada la seva proposició de celebrar el V Congrés Internacional arrocer a Valencia en 1914.

Donem a seguir un extracte del reglament:

Primer. El V Congrés internacional de Ricultura se celebrará a Valencia en la segona quinzena del mes de maig de 1914.

Segon. Se considerarà congressistes a totes aquelles persones que hagin enviat les seves adhesions al secretari general, o a les delegacions que oportunament s'indiquin, i entregat la quota de 5 pessetes.

Tercer. Les entitats oficials i societats i sindicats agrícoles podran formar part del Congrés i enviar els seus delegats mitjançant el pagament de la esmentada quota.

Quart. Els congressistes tindrán dret a assistir als actes públics del Congrés i a rebre els anuals del mateix.

Quint. Els delegats dels governs i representants oficials tindrán els mateixos drets que els congressistes.

Sisè. El Congrés se divideix en sis seccions, que abraçaran els següents temes:

I. Estudi de les varietats de l'arros; la seva importació; medis de conservar els seus caràcters per selecció.

II. Procés de l'assimilació de les substàncies fertilizants per l'arros; pràctiques més modernes per adobar els arrossals.

III. Operacions culturals, de recolecció i elaboració; màquines més indicades per a perfeccionar i abaratir operacions, especialment en el petit conreu.

IV. Influència del perfeccionament dels mètodes del conreu de l'arros a

la província de Valencia com causa del canvi de la seva població equina.

V. Treballs més recents sobre les principals malalties de l'arros.

VI. Comerç mundial de l'arros; conveniència d'una reglamentació internacional que garanteixi l'autenticitat de les marques i de les procedències.

VII. Les cooperatives de producció i consum aplicades als arrossos.

VIII. Els treballs de cada secció estaran dirigits per un Comitè especial encarregat de recollir les memòries, admetre-les i publicar-les, si hi ha lloc, en part o en extensió. Aquest Comitè encarregarà als ponents generals els treballs presentats sobre els diferents temes.

El Comitè organitzador podrà admetre altres treballs sobre dits assumptes amb el caràcter de informatius, però sense que aquests deguin ser discutits en el Congrés.

Vuitè. El Congrés estarà baix la direcció d'un Comitè executiu i de presidents i secretaris de cada secció. Novè. El Comitè executiu podrà nomenar delegacions en els diferents països per a facilitar tot lo que's relacioni amb el Congrés.

X. Els temes podran presentar-se en francès, italià i espanyol.

Els oradors deurán entregar el resum dels seus discursos a la mesa de la seva secció la mateixa nit en que s'hagi celebrat la reunió.

XI. Les memòries deuren concretar-se al tema que's discuteixi, no podrán excedir de deu pàgines en quart espanyol i deurán presentar-se escrites a màquina.

XII. Deurán ser remeses les memòries al Comitè executiu abans del primer de febrer de 1914.

XIII. Tota moció no relacionada amb els assumptes del programa, serà refusada.

XIV. Les qüestions no previstes en aquest reglament seran resoltes pel Comitè executiu, i si's presentessin durant el Congrés, per aquest en ple.

Oportunament se publicarà el programa definitiu amb les excursions agrícoles i d'altra classe que's celebraran amb motiu del Congrés, així com de les facilitats per a viatges o altres de que podrán disfruitar els congressistes.

Tot lo relatiu al Congrés deuren dirigir-se al comissari regió de Foment de Valencia, plaça de Sant Lluís Beltrán, amb la indicació: «Congrés internacional de arros».

Firmen el reglament el president del Comitè executiu, senyor comte de Montornès, i els secretaris don Lluís León i Durán i don Emili López i Guardiola.

A l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre se faciliten instruccions i s'admeten inscripcions per a congressistes.

SULFAT D'AMONÍAC

Nitrat de sosa

Importació directa de Xile a Barcelona

Sulfat de coure

Superfosfats de calç

Representant:

Josep Santana Soler

Canales, 2, segon, 1.ª, BARCELONA

Contra la propietat rústica

Repatriaments sobre les utilitats

IV i darrer

No direm, ni diu l'Institut Agrícola, que en tots els municipis en que els ajuntaments s'han acollit a la llei del 12 de juny de 1911, se cometin les arbitrarietats de procediment i se castigui sense consciència la propietat rústica en la forma en que en anteriors articles hem expressat que podia fer-se; però des del moment en que la llei ampara abusos, tingui's per segur que aquests abusos no falten i en la qüestió present podem atestiguar que són molts els propietaris, veïns i forasters, de molts municipis, que's veuen arruïnats tan fortament, que mai s'havia vist.

S'impugna amb urgència la reforma de la llei. L'Institut ha demanat al president del Consell de ministres que promogui aquelles disposicions de govern o legislatives, que sean necessàries, para que los ayuntamientos, al proceder al repatriamiento general, tengan un límite en el señalamiento de utilidades, y en el del tanto por ciento que determina la cuota, que a lo sumo no venga a sobrepasar ésta, del 25 por 100 de lo que por contribución se satisface al Estado, librando al propio tiempo al propietario forastero, de las gabelas a que, por estos repatriamientos, está sujeto, y aclarando los demás puntos de la ley que tan mal se interpretan.

La demanda de l'Institut no pot ser més raonada, justa i oportuna. Si no's posa toseguir remei al mal, aquest s'extendrà i surgiran conflictes molt importants, devenint una qüestió en que el Govern hi haurà de pendre cartes per força, si ara no n'hi pren de bon grat, atenent els clams dels perjudicats.

Fóra de Catalunya, el conflicte va prenent peu també. A Saragossa s'hi va celebrar ja fa algun temps una reunió de secretaris d'Ajuntament, entusiasmat amb el fàcil procediment de recaudar ingressos que la llei els dona, convenint en que de cap manera se deixaria pendre tals facilitats. Posteriorment, a la mateixa capital d'Aragó, s'han reunit propietaris de les tres províncies del Regne, acordant constituir un organisme que defensés els seus interessos vexats. D'Andalusia i d'algun

altre punt, sabem també que s'ha exterioritzat el malestar per la situació que comentem.

Molt seny se necessita en aquest afer. Aquí, a Catalunya, no solament se corre el risc de posar-se en pugna propietaris contra ajuntaments, sinó que en alguns casos pot crear-se una situació complicada per al propietari i mai, sobre els tractes consuetudinaris establerts entre un i altre per a repartir-se el pes dels tributs.

En conseqüència, cal fer els possibles per a fugir d'aquests perills, tot i delignant-ne una vegada més de que l'Estat se faci la part del lleó en matèria d'impostos i contribucions, deixant als municipis, sobretot als rurals, sense recursos per atendre dignament a les seves més ineludibles necessitats.

Adobs Espinás

Rambla del Centre, 37.—Fàbrica a Sant

Congrés Internacional d'Oleicultura

Organisat per la Societat Nacional d'Oleicultura de França s'ha celebrat a Ajaccio (Còrsega) un Congrés Internacional d'Oleicultura.

Delegats de diferents països varen desenvolupar els temes anunciats o sigui:

Millors que poden introduir-se en el conreu de la olivera;

La poda de la olivera;

Els accidents de la vegetació de la olivera;

Millors a introduir en la fabricació de Niza;

Mètodes nous d'extracció de l'oli de olivera;

La olivera i el salzer;

Reproducció de montanyes per la olivera;

Cooperació oleícola;

Refineries d'oli d'oliva.

Respecte a aquest punt hi va haver llarga discussió, sostenint-se per alguns que el refinament de l'oli d'oliva era una forma de frau. Sostenien altres que'l refinament és acceptable i que la desodorització no perjudica la salut pública.

Els delegats francesos s'oposaren en aquesta operació, mentre que els italians n'eren partidaris. Se decidí nomenar una comissió, la qual va emetre la conclusió següent, que fou aprovada: Que els poders públics nomenin una comissió de perits químics encarregada de buscar els millors mètodes de refinament; que's dongui compte de que els productes químics empleats en aquesta operació no ataquen a la salut pública; que's busqui el procediment que permeti distingir en els olis refinats, els que són naturals i els que no ho siguin; que els governs estudin la repercussió que pot tenir en el conreu d'olis, tant internacional com baix el punt de vista nacional, la qüestió del refinament.

La casa Kratz-Boussac de París ha posat a la venda un aparell nomenat «L'Auto-Arrêt», destinat a facilitar l'omplir les ampolles de vi o altre líquid. Aquest aparell, senzillíssim, s'adapta instantàniament a qualsevol tipus d'arrosca, permet tancar instantàniament el raig del líquid de que s'omplen les ampolles sense perdre'n una sola gota. El seu ús dona, doncs, una gran economia de temps, i sobre tot de seguretat absoluta quan se treballa amb líquids inflammbles com l'essència de benzina, petroli, etc.

L'aparell se fua a l'axeta per el tros de tub de goma o anaguetó que hi va adaptat. Aquest anaguetó s'allarga per el tub metàl·lic d'extracció, al interior del qual s'hi ha col·locat un senyal de vàlvula. La vàlvula correspon a una espiga de filferro curvada a la base del tub metàl·lic formant dos angles rectes i el seu extrem lliure reposa sobre les vores del coll de l'ampolla.

Quan se col·loca l'ampolla, les vores del seu coll fan pujar la espiga i la vàlvula s'obre; el líquid s'escorre a les hores normalment. Quan se retira l'ampolla per haver arribat el líquid al nivell desitjat, l'espiga baixa per son mateix xpes, causant la vàlvula sobre el seu seient i el líquid deixa d'escorrer per haver quedat tancada la vàlvula.

Aquest aparell és certament el més senzill, menys costós i el més segur que s'ha inventat per resoldre el problema, qual solució ha preocupat a nombrosos inventors.

L'arsenic i el plom

contra la Cochylys

Segons una nota presentada a l'Acadèmia de Ciències de París per Mr. Moreau i E. Vinet, s'ha observat en varietats ocasionals que, en les vinyes tractades amb èxit per l'arsenic de plom, les larves de Cochylys que s'havien lliurades de la destrucció immediata, eren petites, raquitectes, groguenques i havien causat molt poc dany. En altres vinyes properes, tractades també amb èxit per altres insecticides, (la nicotina, per exemple), les larves que sobreviueren, eren, en la

mateixa època, normals, vigoroses i ben desenvolupades.

Els AA. han volgut donar-se compte del valor d'aquesta observació pesant les larves, de si aixequé efecte especial notat en elles, quan s'empleava l'arsenic de coure; amb l'arsenic de ferro l'efecte era poc apreciable i la seva acció insecticida immediata, molt debil.

Aquestes observacions demostren que, per a apreciar el seu just valor l'eficàcia dels tractaments arsenicals en general no basta amb tenir en compte el número de larves mortes sinó que és necessari tenir en compte també les que han sobreviscut a l'acció del tractament.

La classe més apreciada és esta última, però el transporte és caro i para los negociantes de Pau y de Toulouse será más conveniente importarla de Palencia. Valladolid, etc., cuando los precios de la de Auvergne sean elevados.

Publicacions rebudes. — Revista de l'Institut Agrícola de Sant Isidre. Comentat alguns fets d'actualitat i segueix els seus treballs sobre cultius de les cerves i els mètodes oficials per l'anàlisi dels vins.

La Paguesia, de Manresa comenta amb satisfacció que s'ha donat la decoració de «Cavaller de l'Ordre Civil del Mèrit Agrícola» a don Joan Puigfàbregas, agricultor de la comarca; publica un article sobre l'adhesió del most per D. Diego Vilà i acaba els instruccions sobre vinificació per don Joan Sala.

Exposició d'agricultura a Tortosa. — Pel mes de maig i començant probablement amb el Congrés que la Federació Agrícola Catalana-Balear ha de celebrar a Tortosa, s'organitzarà en dita ciutat, amb independència del Congrés, una Exposició d'Agricultura i indústries derivades, amb diferents concursos i festes.

Porta l'iniciativa de tot això un Sindicat de maquinària estranger, proposant-se que hi concorrin cases industrials i productors d'aquí i de tot arreu.

Lo dels repatriaments municipals. — La Cambra Agrícola Oficial de Catalunya ha dirigit una instància al Govern exposant que, en molts municipis que s'han acollit a la Llei de substitució de consums, resulta enormement gravada la propietat rústica, ja que en les localitats de menys de deu mil habitants no hi ha limit en l'imposició de la quota contributiva per repatriament municipal que correspon als propietaris veïns i forasters.

Demana per lo tant la Cambra que's promulguin disposicions limitatives de la quota per repatriament municipal.

L'exportació a Valencia. — Diu un diari valencià:

«La Companyia Canadà, la més cèlebre i antiga entre les que fan el servei ràpid entre'l Continent i les Amèriques, i que té els vaixells més grans del món, va a maugurar aviat un servei ràpid i directe entre Valencia i els Estats Units.

Probablement el primer vaixell que inaugurarà aquesta línia serà el «Carpatian», que, com recordaran nostres lectors, va ésser el que salvà els sobrevivents de la catàstrofe del «Titanic». Mideix 150 metres d'eslora per 24 de màniga, i difícilment hauria pogut pensar-se en aquesta empresa si les condicions del port no haguessin millorat tan radicalment.

El consignatari d'aquesta empresa és don Josep Aguirre, valencià «pour-sang», ja fa més de dos anys, amb paciència de benedictí, ha vingut combinant aquests transports. Les fruites del país podran comptar amb un nou i ric mercat, ja que en dotze dies se transportaran desde Valencia fins a Nova York.

OLIVERES ARBESQUINES, de soca, procedents d'Urgell. De 1 i 3 anys. Se venen en Granollers. — Informes, l'Administrador de la Cambra Agrícola del Vallès.

Calendari del Pagès. — Dintre pocs dies se repartirà gratuïtament als socis de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre el Calendari del Pagès per a 1914, el qual conté algunes innovacions respecte als dels anys anteriors.

L'Agricultura a Anglaterra. — Amb ocasió d'anunciar reformes pel Govern anglès en el mode de ser de l'agricultura d'aquell país a l'efecte de corregir, entre altres mals, el del latifundisme, un comentarista dels projectes diu, referint-se a paraules del patrocinador de la reforma Mr. Lloyd George:

«Segons assegura el ministre britànic, Anglaterra és el país europeu proporcionalment menys conreuat. Grans extensions de terra de conreu son avui destinades a camps de sport i tancats de casa. En 1851, hi havia en la Gran Bretanya nou mil guardaboscors; actualment n'hi ha vint mil. En igual pe-ríode de temps, el nombre de treballadors del camp, i, per consegüent, de gentes que viuen d'ell, ha descendit de dos milions cent trenta dos mil a un milió cinc-cents mil. Els jornals que perceben són inferiors als de totes les indústries. La duració de la jornada de treball, en canvi, major que en totes les demés. Les cases en que viuen són mesquines i insalubres».

Fires del mes de Novembre

Barcelona. — 5, Alps; 6 Olost; 8 Manlleu; 11 Ullastrell; 25 Centelles (Santa Coloma); 30 Torrelló (Sant Felu). — Manresa, diumenge abans del 30; Sant Quint de Mediona, diumenge segon després del dia primer; Terrassa, diumenge tercer; Manresa i Geltrú, diumenge segon després del dia primer.

Girona. — 11 Amer; 24 Banyoles; 28 Castell d'Empuries; 30 Olot i Torroella de Montgrí. — La Bisbal, diumenge tercer.

Lleida. — 8 Sort; 11 Cervera, Solsona i Vilanova de Moya; 14 Salp; i Vilamitjana; 15 Lleida i Tàrragona; 21 Cerdà; 22 Artesa de Segre; 25 Arboc, Esterri d'Aneu; 26 Bona i Sant Llorenç de Morunys; 27 Pla de Sant Tirs; 30 Alinyà, Organyà, Sanahuja i Torà. — Mayals, dissapte tercer.

Tarragona. — 30 Falset, Pla de Cabra, diumenge tercer.

Publicacions rebudes. — Revista de l'Institut Agrícola de Sant Isidre. Comentat alguns fets d'actualitat i segueix els seus treballs sobre cultius de les cerves i els mètodes oficials per l'anàlisi dels vins.

La Paguesia, de Manresa comenta amb satisfacció que s'ha donat la decoració de «Cavaller de l'Ordre Civil del Mèrit Agrícola» a don Joan Puigfàbregas, agricultor de

